

ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

373.12
๓๗๓.๑๒
ร.๖

ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา

พฤษภาคม 2546

๒ ๓๓๓๓๓๓

ไตรดาภรณ์ ชะอุ่มผล (2546). *ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)* ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน. ปริญญาโท ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม, รองศาสตราจารย์ ดร.สุนิดา เทศนิยม.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา ด้านอาจารย์และบุคลากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 จำนวนทั้งสิ้น 159 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 จำนวนทั้งสิ้น 159 คน รวมทั้งสิ้น 318 คน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSSX (Statistical Package For Social Sciences Version X) เพื่อคำนวณหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัย ซึ่งประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมทุกด้านมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก
2. นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมเป็นรายข้อมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ส่วนในรายข้อที่นักเรียนเห็นว่าการดำเนินงานมีประสิทธิผลปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนมีการแก้ไข้ปัญหาต่างๆได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเหมาะสม และคณงานของโรงเรียนมีกิจกรรมายาท สุภาพ เรียบร้อย มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน
3. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมเป็นรายข้อมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ส่วนในรายข้อที่ผู้ปกครองเห็นว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิผลมากที่สุด คือ โรงเรียนรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ
4. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ทั้ง 3 ด้านพบว่าผู้ปกครองและนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

EFFECTIVENESS IN THE OPERATION OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY
PRASARNMIT DEMONSTRATION SCHOOL (SECONDARY)
ACCORDING TO PARENTS AND STUDENTS' PERSPECTIVES

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degree in Economics of education
at Srinakharinwirot University
May 2003

Tritaporn chaumphol. (2003). *Effectiveness in the operation of srinakharinwirot university prasarnmit demonstration school (secondary) according to parents and student's perspectives*. Master thesis, M. Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist.Prof.Dr. Kittima Sungkasem, Assoc.Prof.Dr. Sunitda Tedniyom.

The purpose of this research was to study the effectiveness in the operation of Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School(Secondary). This research explored the study of parents and students' perspective on the school operation that compared to the three objectives of the school which were (1) Administration and Educational Management, (2) Educational Outcome, and (3) Staff and Instructors. The sample groups of this study were 159 students of Matayomsuksa 2,3,4,5 and 6 and their parents at the number of 159 persons. The data of this research were collected by applying with the questionnaires and were analysed by the using of SPSSX (Statistical Package For Social Sciences Version X) program. The statistical methods such as basic statistics, mean, standard deviation and t - test were employed in this research.

The results were as follows :

1. The parents and students' perspective about effectiveness in the operation of Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) displayed in a high level ranking for over all.
2. Over all aspect of the students' perspective about effectiveness to the Operation of Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) was put in a high level ranking. However, the result in the aspect of solving problems suitably and correctly and good performance of the school workers were showed in the middle level ranking.
3. Over all aspect of the parents' perspective about effectiveness to the operation of Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) was put in a high level ranking. Nevertheless, the highest level ranking of the most effectiveness in the operation of the school was the regularity of study report sent to the parents.

4. There was no significant difference between parents and students' perspectives about effectiveness in the operation of Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) at the .05 significant level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน

ของ

นางสาว ตรีตาภรณ์ ชะอุ่มผล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

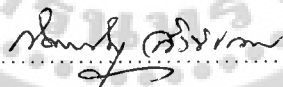

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

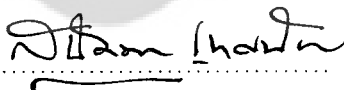
วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

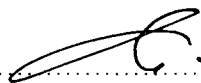
..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา ลังษ์เกษม)

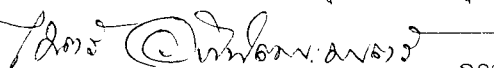
..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิดา เทศนิยม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร. อารังค์ อุดมไพจิตรกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิตดา เทคนิยม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่างๆที่มีคุณค่า และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการวิจัยนี้อย่างดียิ่ง นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ รวมทั้งยังได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุดใจ พงษ์กล้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินิจ วงศ์รัตนะ และ ดร.เสรี ปรีดาศักดิ์ ในการให้คำแนะนำ ตรวจแก้ไขแบบสอบถาม ตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำแนะนำที่ดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชวเน็ ทองโรจน์ ที่กรุณาให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์และได้ร่วมนำด้วยความหวังใญ่อยู่เสมอ ขอกราบขอบพระคุณ คุณคัชณีย์ โพคาวัฒน์ ผู้อำนวยการกองแผนงาน ที่กรุณามอบโอกาสในการศึกษา และให้คำแนะนำที่มีคุณค่าตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อปรกรณ์ คุณแม่สุภา ชะอุ่มผล พี่สาว พี่ชาย และญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจ ห่วงใยดูแลอยู่เสมออย่างหาใดเปรียบมิได้

ขอขอบคุณพี่ทศพล ขำจิตรสุทธิ์ หัวหน้างานนโยบายและแผน พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ กองแผนงานทุกท่านที่ให้ความรักและความปรารถนาดีมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ นท.ดร.สมจิตร แก้วนาค พ.อ.กฤษณ์ดนัย อิทธิมณฑล ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำทั้งด้านการเรียนและอื่นๆด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ พ.ต.ท.(พี่)เอช สำหรับทุกสิ่งที่มีมอบให้แม้จะติดขัดด้วยเรื่องเวลาและระยะทาง คุณประโยชน์ใดๆที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนบัดนี้

ตรีตาภรณ์ ชะอุ่มผล

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้
ได้รับทุนพัฒนาบุคลากร สนับสนุนการทำปริญญานิพนธ์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	7
โรงเรียนกับการลงทุนในทุนมนุษย์	8
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล	10
โมเดลประสิทธิผลของโรงเรียน	17
ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	18
วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	19
เป้าหมายของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
ประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	38

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	79
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	81
ภาคผนวก ค แบบสอบถามในการทำวิจัย.....	86
ประวัติย่อผู้ทำวิจัย.....	94

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน.....	43
2	จำนวนความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ปกครอง.....	45
3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	47
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนเป็น รายข้อ.....	48
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยรวมและรายด้าน.....	52
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองเป็น รายข้อ.....	53
7	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนเป็นรายด้าน.....	57
8	ข้อเสนอแนะอื่นๆของนักเรียนในด้านการบริหารและการจัดการศึกษา.....	58
9	ข้อเสนอแนะอื่นๆของนักเรียนในด้านอาจารย์และบุคลากร.....	59
10	ข้อเสนอแนะอื่นๆของผู้ปกครองในด้านการบริหารและการจัดการศึกษา.....	60
11	ข้อเสนอแนะอื่นๆของผู้ปกครองในด้านผลผลิตทางการศึกษา.....	61
12	ข้อเสนอแนะอื่นๆของผู้ปกครองในด้านอาจารย์และบุคลากร.....	61

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2	กรอบความคิดในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	9

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพได้นั้น ต้องอาศัยการศึกษาเข้ามามีส่วนช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีความสำคัญยิ่งในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากโรงเรียนมีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทั้งองค์ความรู้และทักษะของผู้เรียนควบคู่กันไป ฉะนั้นการที่ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะของทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพได้เพียงใด ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานของโรงเรียนเป็นสำคัญ หากโรงเรียนขาดซึ่งมาตรฐานในการจัดการศึกษาที่ดีย่อมส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง แต่หากโรงเรียนมีการจัดการศึกษาอย่างมีมาตรฐานแล้ว ผู้เรียนย่อมได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพตามไปด้วย

การดำเนินงานจัดการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่ง เป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียนที่แตกต่างกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา นั้น ควรจะเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่ให้คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียนให้มากที่สุด เนื่องจากการจัดการศึกษาในระดับมัธยม มีฐานะเป็นตัวกำหนดและช่วยเหลือหล่อหลอมบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยและระดับสติปัญญาของบุคคลที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยอันอ่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้ง่าย และเป็นวัยที่มีจำนวนมากที่สุดของประเทศ ดังนั้นถ้าการมัธยมศึกษาประสบความล้มเหลวก็จะเป็นผลสะท้อนไปสู่ระบบการศึกษาของประเทศอย่างแน่นอน เป้าหมายของการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศก็จะได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วย (พยุหศักดิ์ สนเทศ.2532: 34) ดังนั้นโรงเรียนซึ่งมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาจึงควรคำนึงถึงการดำเนินงานที่สอดคล้องและช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เป็นอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา โดยเป็นโรงเรียนที่ถูกจัดตั้งขึ้นมาควบคู่กับคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปคือ นอกจากมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียนทุกประเภทแล้ว โรงเรียนสาธิตยังเป็นสถานที่ทดลอง ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน หลักสูตรและการจัดการศึกษา (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 2541 : 3-5) และเป็นที่น่าสนใจสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาได้ฝึกหัดงานค้นคว้า หาความชำนาญและประสบการณ์ด้วยความ

มั่นใจก่อนจะสำเร็จไปประกอบอาชีพ ดังนั้นโรงเรียนสาธิตฯ จึงทำหน้าที่เป็นห้องปฏิบัติการทางวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ด้วย (จงรักษ์ ไกรนาม. 2529 : 1)

นับว่าโรงเรียนสาธิตฯ มีหน้าที่โดยตรงในการผลิตทรัพยากรมนุษย์ทั้งในส่วนของผู้เรียนที่ดีมีคุณภาพ และพัฒนาบุคลากรที่จะต้องออกไปประกอบอาชีพครูในอนาคต ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ทั้งสองส่วนล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติอย่างยิ่ง เนื่องจากมีบทบาทในการเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ซึ่งหากประเทศใดมีทรัพยากรมนุษย์ที่ดีและมีคุณภาพจะมีส่วนช่วยเศรษฐกิจสังคมของประเทศนั้นพัฒนาได้อย่างยั่งยืน (กองบรรณาธิการ. 2543: 35) อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศชาติอย่างยิ่ง ถ้าการมัธยมศึกษาขาดคุณภาพ การศึกษาแขนงอื่นๆ ก็จะไม่สัมฤทธิ์ผล คุณภาพของประชากรและกำลังคนของประเทศจะทรุดต่ำลง ด้วยเหตุนี้ผู้ที่รับผิดชอบในการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จึงมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของเยาวชนให้เป็นคนดี เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (บัณฑิต แท่นพิทักษ์. 2540 : 1)

เป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ จะทำให้ทราบถึงแนวทางในการดำเนินงานของโรงเรียนว่าควรจะเป็นไปในทิศทางใด จึงจะก่อให้เกิดผลผลิตตามที่ต้องการ ดังนั้นการศึกษาถึงประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยศึกษาจากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้บริการทางการศึกษาของโรงเรียนโดยตรง จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถในการดำเนินงานของโรงเรียนในด้านต่างๆ ว่าบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการตรวจสอบการดำเนินงานของโรงเรียนว่ามีประสิทธิผลหรือไม่เพียงใดนั่นเอง ซึ่งการนำความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองมาใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณานี้ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการจัดการศึกษาของไทยในอดีตมักจะเน้นการจัดตามศักยภาพ ความพร้อม หรือความถนัดของโรงเรียนเป็นหลัก ขาดการเชื่อมโยงต่อความต้องการของผู้เรียน และไม่สอดคล้องต่อความต้องการของสังคมโดยรวม ทำให้คุณลักษณะของนักเรียนที่โรงเรียนผลิตออกมานั้นไม่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่สังคมไทยยังมองว่าการศึกษาเป็นเรื่องของครู ของสถาบันการศึกษามากกว่าครอบครัว ทำให้บทบาทของผู้ปกครองที่จะช่วยในการพัฒนาการศึกษาของเด็กยิ่งลดน้อยลง ดังนั้นการศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนโดยอาศัยข้อมูลจากนักเรียนและผู้ปกครองซึ่งเปรียบเสมือนทั้งสังคมภายในและภายนอกของโรงเรียนนั้น ย่อมเป็นแนวทางที่สอดคล้องต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนในปัจจุบัน ดังเช่นเป้าหมายของนโยบายการปฏิรูปการบริหารและการจัดการศึกษาที่ปรากฏอยู่ในสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) ของ

กระทรวงศึกษาธิการ ความว่า “ ประชาชน ครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา องค์กรของรัฐและเอกชน มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา และตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาในสถานศึกษาทุกแห่ง..” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 81) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาก็คือการมีส่วนร่วมในด้านการสนับสนุนด้านความคิดเห็น การตัดสินใจ สละแรงงาน และเวลาให้โรงเรียนในการวางแผน การกำหนดนโยบาย การติดต่อสื่อสาร ระหว่างบ้านกับโรงเรียน เป็นต้น (ประติษฐา จันทรไทย. 2532 : 10) นอกจากนี้ การที่ผู้ปกครองนักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนจะทำให้โรงเรียนได้ทราบทิศทางในการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี (ประเสริฐ วิเศษกิจ. 2542 : 29) ทั้งนี้เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งการประสานความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และองค์กรเข้าด้วยกัน จะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน ซึ่งจะทำให้องค์กรอยู่รอดปลอดภัยได้ (ประชุม รอดประเสริฐ. 2533 : 90 – 92)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยใช้ข้อมูลจากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเป็นสิ่งสะท้อนถึงประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยศึกษาจากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร และการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา ด้านอาจารย์และบุคลากร

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อทราบถึงประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา ด้านอาจารย์และบุคลากร จากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง โดยผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารโรงเรียนเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของโรงเรียนให้เป็นสถาบันที่มีการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและประสิทธิผลสอดคล้องกับความต้องการของสังคมได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา ด้านอาจารย์และบุคลากร โดยศึกษาจากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียน

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 1,068 คน และผู้ปกครองจำนวน 1,068 คน โดยถือว่านักเรียนแต่ละคนมีผู้ปกครอง 1 คน และนำมาจัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้จะไม่รวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 4 เนื่องจากส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่ อาจจะยังไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนได้ กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจึงจะเลือกเฉพาะนักเรียนและผู้ปกครองที่มีนักเรียนศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) มาแล้วอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มี 3 ด้าน ได้แก่

- ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา
- ด้านผลผลิตทางการศึกษา
- ด้านอาจารย์และบุคลากร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประสิทธิผล หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลผลิตที่บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งได้มาจากการวัดระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนโดยใช้ข้อมูลจากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ การวัดระดับประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียน จะพิจารณาโดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง ควรปรับปรุง โดยในแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากที่สุด
มาก	หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมาก
ปานกลาง	หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพปานกลาง
ควรปรับปรุง	หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ

2. เป้าหมายในการดำเนินงาน หมายถึง คุณลักษณะที่โรงเรียนต้องการให้เกิดขึ้น โดยนำมากำหนดเป็นทิศทางในการดำเนินงานของโรงเรียนซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ด้านคือ

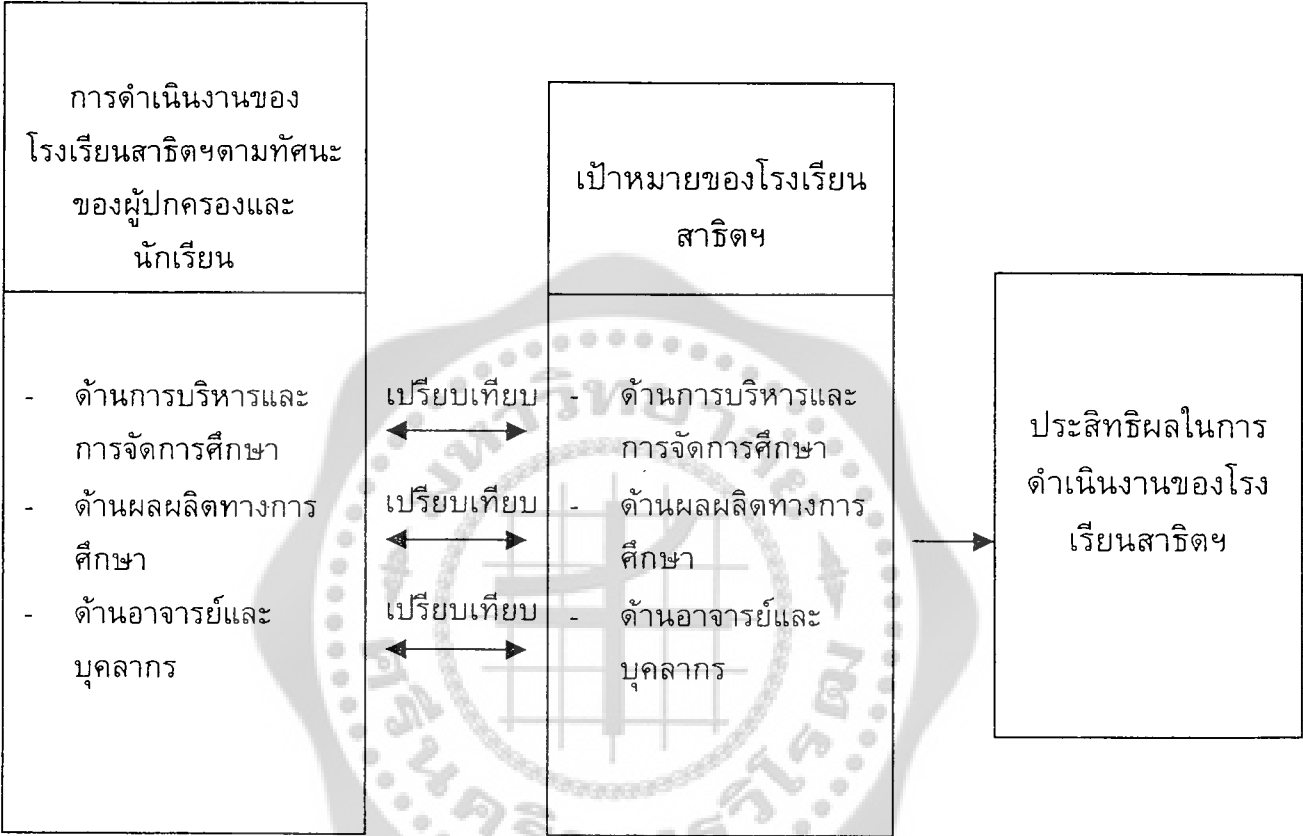
2.1 ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนในด้านการเรียนการสอน โดยจัดหลักสูตรที่คำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน ยึดหลักความเสมอภาค และเสริมสร้างให้นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นที่ยอมรับของสังคม อีกทั้งให้ความสำคัญต่อคุณสมบัติของครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนกับโรงเรียนและมีการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย

2.2 ด้านผลผลิตทางการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานในการสร้างคุณลักษณะของนักเรียนให้มีความสามารถครบถ้วนทั้งด้านความรู้ด้านวิชาการในการนำไปใช้ศึกษาต่อหรือประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน และมีความพร้อมต่อทักษะในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้นักเรียนควรมีทักษะในการคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น สื่อสารภาษาสากลได้ มีการสร้างเสริมทักษะทั้งด้านดนตรี กีฬา ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งมุ่งสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อขนบธรรมเนียมประเพณีไทยให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม และมีการปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีในทุกด้าน

2.3 ด้านอาจารย์และบุคลากร หมายถึง การดำเนินงานในการส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้มีความพร้อมต่อวิชาชีพ ซึ่งอาจารย์และบุคลากร ควรเป็นผู้ที่มีความเข้าใจและทราบถึงความต้องการของผู้เรียน มีวิธีในการเรียนการสอนที่เหมาะสม ทันสมัย และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน

3. โรงเรียนสาธิตฯ หมายถึง โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นแหล่งฝึกภาคปฏิบัติของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์และเปิดทำการสอนแก่นักเรียนด้วยในที่นี้หมายถึงโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยขอเสนอตามลำดับดังนี้

1. การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
2. โรงเรียนกับการลงทุนในทุนมนุษย์
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล
4. โมเดลประสิทธิผลของโรงเรียน
5. ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
6. วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

(ฝ่ายมัธยม)

7. เป้าหมายของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

(ฝ่ายมัธยม)

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

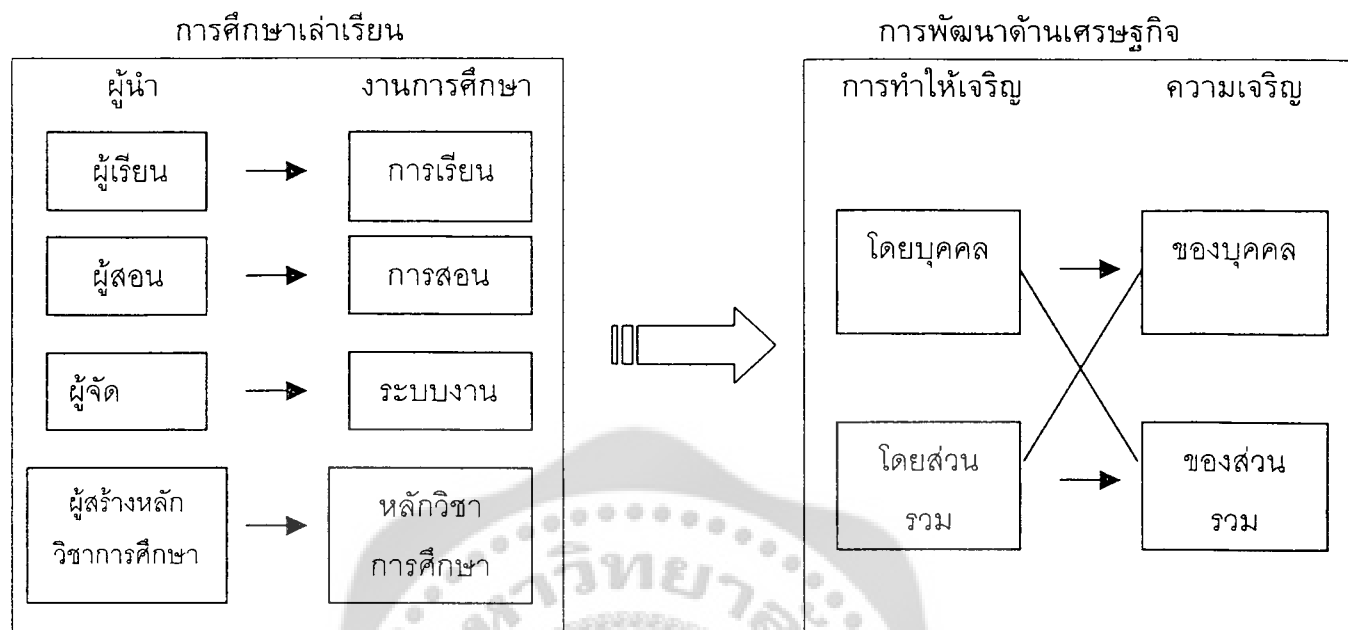
1. การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

นับแต่ในอดีต แผนการศึกษาแห่งชาติของไทย ได้มีจุดมุ่งหมายต่อการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไว้ค่อนข้างชัดเจน โดยมุ่งให้ผู้เรียนในระดับมัศึกษานั้นมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม ซึ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวเปรียบเสมือนการเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนของชาติที่กำลังจะก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและสร้างผลผลิตที่ดีในอนาคต การให้ความสำคัญกับการมัศึกษานับว่ามีอยู่อย่างต่อเนื่องนับจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 เรื่อยมาเป็นเวลากว่าสิบปี ภาครัฐก็ยังคงเห็นความสำคัญของการมัศึกษาดังเช่นแผนการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2537) ที่ได้กล่าวถึงการมัศึกษาว่าเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานของปวงชน ที่รัฐต้องเร่งรัดและขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชนอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้น (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 : 11) และจนถึงแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ก็ยังคงมี

- 2544) ก็ยังคงมีเป้าหมายให้เด็กที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาทุกคนได้เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเด็กที่จบมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนได้เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประชากรในวัยแรงงานทั่วไปได้รับความรู้พื้นฐานถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมีมาตรการรณรงค์ให้พ่อแม่ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญ และสนับสนุนบุตรหลานให้ได้รับการศึกษาจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ 2541 : 67) จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาในระดับมัศึกษานั้นมีความสำคัญต่อการสร้างคนให้เป็นทรัพยากรที่มี คุณภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้ตามความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ก็ได้สนับสนุนการพัฒนาคณะโดยกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอีกทั้งกรอบวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 นั้นก็ยังสอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางพัฒนาแบบองค์รวม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2544 : 55) จึงนับได้ว่าการจัดการศึกษาในระดับมัศึกษานั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการ และวิชาชีพ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรมความรู้ความสามารถทักษะทางสังคมที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพและการอยู่ร่วมกันในสังคม (ภิญโญ สาธร. 2523 : 5) ซึ่งเปรียบเสมือนการผลิตกำลังคนระดับกลางให้ประชากรของชาติมีมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ดังนั้นคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็น

2. โรงเรียนกับการลงทุนในทุนมนุษย์

ในทางเศรษฐศาสตร์นั้นถือว่าคนเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญมากเรียกว่าเป็น ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรมนุษย์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจได้มากก็ต่อเมื่อได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความสามารถทั้งในฐานะผู้ผลิตและผู้บริโภค (จำรัส นวลนิ่ม. 2540 : 152) การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ จนสามารถเป็นปัจจัยการผลิตที่เรียกว่าปัจจัยทุนหรือ “ทุนมนุษย์” (Human Capital) ได้นั้น ย่อมต้องอาศัยการศึกษาเข้ามาเป็นส่วนเกี่ยวข้อง การให้การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการสะสมทุนมนุษย์ ซึ่งผลที่ได้รับคือ ความรู้ ความชำนาญ และทักษะ อันจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (นิศา บุณนาค. 2541 : 12) แสดง ได้ดังภาพ

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบความคิดในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

ที่มา : เฉลียว บุรีภักดี."การศึกษากับการพัฒนา,"ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ หน่วยที่ 1 – 8. 2532. หน้า 228.

ตามกรอบแนวความคิดนี้ ฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้องมีบทบาทในการจัดหรือปรับปรุงการศึกษาเล่าเรียนให้เอื้อหรือส่งผลต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เช่น ผู้เรียน เลือกวิธีการเรียนและเนื้อหาที่เรียนโดยคำนึงถึงเป้าหมายว่าจะให้ตนเองมีความรู้และความชำนาญในการทำงาน สำหรับผู้สอนจะเลือกวิธีสอนและเนื้อหาที่สอนโดยคำนึงถึงหลักการที่จะเตรียมตัวผู้เรียนให้เป็นผู้มีสมรรถภาพและประสิทธิภาพที่จะพัฒนาตนเองและส่วนรวมด้านเศรษฐกิจ ในด้านผู้จัดระบบ หน่วยงานราชการ ทำการเลือกเฟ้นนโยบายและมาตรการตลอดจนระบบงานในการจัดการศึกษาในขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของตน และนักวิชาการ ก็จะเลือกเฟ้นเนื้อหาหลักวิชาการศึกษา และวิธีการถ่ายทอด โดยคำนึงว่าจะช่วยให้ผู้จัดระบบงานทางการศึกษาครูผู้สอน และตัวผู้เรียนได้ให้ความสำคัญแก่การเลือกทิศทางการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจดังกล่าว

การให้การศึกษา นั้นเป็นเสมือนการเพิ่มค่าในทุนมนุษย์ หรือที่เรียกว่าการลงทุนในทุนมนุษย์นั่นเอง ซึ่งการลงทุนในทุนมนุษย์นี้ Theodore W. Schultz. ได้เสนอแนวทางไว้หลายวิธีดังนี้

- 1.การศึกษา (Education)
- 2.การฝึกอบรม (On The Job Training)
- 3.การรักษาสุขภาพอนามัย (Health Care)
- 4.การแสวงหางาน (Job Search)
- 5.การหาข้อมูลตลาดแรงงาน (Information Retrieval)
- 6.การย้ายถิ่น (Migration)

สาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ จะมุ่งเน้นถึงการลงทุนในทุนมนุษย์โดยการให้การศึกษา (Education) เป็นสำคัญ โดยโรงเรียนนั้นเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่การผลิตบริการการศึกษาโดยตรง ต้องอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ผลิตนักเรียนซึ่งเปรียบเสมือนผลผลิตของหน่วยงานให้มีคุณลักษณะตรงตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนกำหนด อันหมายถึงกระบวนการผลิตผลผลิตทางการศึกษาที่มีประสิทธิผล ผลผลิตทางการศึกษานั้นหมายถึงการเรียนรู้ (learning) ทักษะ (skills) ความรู้สึก (insights) ทศคติ (attitudes) ตลอดจนวิธีการคิด (styles of thinking) ที่นักเรียนได้รับไปจากระบบการศึกษา อันเป็นส่วนหนึ่งที่เพิ่มเติมขึ้นมาจากส่วนที่เขาเหล่านั้นมีอยู่เดิมก่อนแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผลผลิตทางการศึกษาคือมูลค่าเพิ่มทางการศึกษา (educational value – added) ของนักเรียน อันเนื่องมาจากได้สัมผัสกับกระบวนการเรียน (นิสิต บุนนาค. 2541 : 21) ดังนั้น การที่โรงเรียนจะจัดสรรทรัพยากรมาเพื่อใช้จัดการศึกษานั้น ย่อมต้องคำนึงถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลผลิตทางการศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์และบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน เป็นการลงทุนจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อสร้างทุนมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล

ความหมายของประสิทธิผล

✓ คำว่าประสิทธิผล (Effectiveness) กับคำว่าประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นคำที่ใช้กันอย่างกว้างขวาง ซึ่งในบางครั้งทำให้เกิดความสับสนและใช้ผิดความหมายได้ ในที่นี้จึงขอเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับความหมายของคำทั้งสอง เพื่อที่จะทำให้เกิดความชัดเจนและเข้าใจได้อย่างถูกต้องดังนี้ “ประสิทธิผล” หมายถึง การปฏิบัติการ (Performance) ที่ทำให้เกิดปริมาณและคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะแต่ละกิจกรรมหรือกิจการจะมีวัตถุประสงค์ เป้าหมายซึ่งการปฏิบัติการที่บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพก็คือการปฏิบัติการ

ที่มีประสิทธิผลนั่นเอง ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาทั้งหลาย จึงมีความปรารถนาที่จะได้รับหรือได้เห็นประสิทธิผลของกิจการก่อนสิ่งอื่นใด ส่วนคำว่า "ประสิทธิภาพ" นั้น จะต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่สำหรับการปฏิบัติงานนั้นด้วย และเนื่องจากทรัพยากรที่มีจำกัด ผู้ปฏิบัติงานจะประสบความสำเร็จได้ จะต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด จากความแตกต่างในความหมายของประสิทธิผล และประสิทธิภาพนี้ จึงจำเป็นต้องนำไปใช้ให้ถูกต้อง ซึ่งกล่าวโดยสรุปว่า ประสิทธิภาพจะใช้วัดอัตราส่วนระหว่างผลผลิตที่ได้กับปัจจัยที่นำเข้าไปในอันที่จะก่อให้เกิดผลผลิตนั้น และมักจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ แต่ประสิทธิผลจะไม่คำนึงถึงปัจจัยที่นำเข้าไปหรือต้นทุน มุ่งหวังเพียงให้ผลของการปฏิบัติงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้สูงสุดทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพเท่านั้น (มณเฑียร มุสิกทอง. 2543 : 11 – 12)

นอกจากนี้ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของคำว่าประสิทธิผลไว้ดังนี้

สมพงศ์ เกษมสิน (2514 : 31) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผลขององค์การว่าหมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงดังประสงค์ หรือคาดหวังไว้เป็นหลัก และความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนี้ อาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการทำงานให้ได้ผลสูงสุด ส่วนประสิทธิผลเป็นเรื่องของการนำเอาผลงานที่สำเร็จดังที่คาดหวังมาพิจารณา

อุทัย หิรัญโต (2525 : 123) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผล (Effectives) ว่าหมายถึงผลสำเร็จของการบริหารงานที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งอาจเกิดจากการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ เพราะประสิทธิผล เพียงแต่พิจารณาถึงผลงานที่ได้รับเท่านั้น ลักษณะการบริหารที่มีประสิทธิผล คือการบรรลุเป้าหมาย

อรุณ รักธรรม (2526 : 12) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผลขององค์การ ว่าเป็นความสามารถขององค์การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย 4 ประการ กล่าวคือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์การ (Integration), การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability), การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้องกับสังคม (Social Relevance) และผลผลิตขององค์การ (Productivity)

✓ กิ่งพร ทองใบ (2533 : 13) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิผลขององค์การ ว่าหมายถึงระดับความสามารถในการจัดหาทรัพยากรนำเข้า การธำรงรักษาระบบภายในองค์การ และปฏิสัมพันธ์ที่ประสบผลสำเร็จกับสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ

✓ มัชวาท สุวรรณเรือง (2536 : 7) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพขององค์การว่าหมายถึง ความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการบริหารอย่างคุ้มค่า สมาชิกเกิดความพึงพอใจในงานและองค์การโดยส่วนรวมสามารถปรับตัวและพัฒนาเพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้

เบอนาร์ด (Burnard. 1962 : 20) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ ว่าเป็นสภาวะของการดำเนินงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

✓ เออจีริส (Argyris. 1964 : 123) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพขององค์การว่าหมายถึง สภาวะขององค์การ ซึ่งผลผลิตมากขึ้นช่วงเวลาหนึ่ง ในขณะที่ทรัพยากร (Input) คงที่ลดน้อยลง หรือมีผลผลิตคงที่ในขณะที่ทรัพยากรลดน้อยลง

เอทซิโอนี (Etzioni. 1964 : 8) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ ว่าหมายถึงขีดขั้นของการทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การเป็นจริงขึ้นมา และขีดขั้นของการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การก็คือ ระดับประสิทธิผลขององค์การ

ลอว์เลส (Lawless. 1972 : 0388) ได้ให้คำจำกัดความโดยมุ่งที่วัตถุประสงค์ขององค์การว่า ประสิทธิภาพคือ ระดับของการบรรลุวัตถุประสงค์ที่สังเกตได้ในองค์การ

✓ สตีเยิร์ส (Steers. 1977 : 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ ว่าหมายถึงความสามารถขององค์การในการที่จะได้มาซึ่งทรัพยากรที่มีค่าหายากและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติงานขององค์การ

จากความหมายของประสิทธิผลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าประสิทธิผล คือ สภาพการปฏิบัติงานที่บรรลุตามเป้าหมาย และประสิทธิผลขององค์การ จะหมายถึงผลของการปฏิบัติงานขององค์การในการนำทรัพยากรมาใช้สร้างผลผลิตที่ตรงตามเป้าหมายที่องค์การคาดหวังไว้ และองค์การนั้นจะต้องปรับตัวให้อยู่รอดโดยมีการปรับตัวและพัฒนาองค์การควบคู่ไปด้วย ซึ่งการวิเคราะห์ประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในงานวิจัยนี้จะขอให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ต่อไป

องค์ประกอบและการประเมินประสิทธิภาพ

องค์การเป็นที่ยอมรับของทรัพยากรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นที่ยอมรับของกลุ่มคนที่ปรารถนาที่จะให้แผนงานบรรลุผลสำเร็จในเวลาที่เหมาะสม การทำงานขององค์การจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์มากขึ้นทุกที จนเป็นที่ยอมรับกันว่าคนจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยองค์การในรูปลักษณะต่างๆ ในการตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันไปของคน สิ่งที่น่าสนใจตามมาคือ ความสามารถขององค์การในการที่จะสามารถทำงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายต่างๆที่ตั้งไว้ได้มากน้อยเพียงใด

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือความมีประสิทธิภาพขององค์กรนั่นเอง (ลมัย ทองเรือง. 2543 : 38) เช่นเดียวกับ พิทยา บวรวัฒนา (2530 : 68) ที่ได้เสนอว่า “ประสิทธิภาพขององค์กรเป็นเรื่องของการพิจารณาว่า องค์กรจะประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือสภาพขององค์กรที่ตั้งไว้หรือปรารถนาให้บังเกิดขึ้น” และ ธงชัย สันติวงษ์ (2533 : 314) มีความเห็นว่า ประสิทธิภาพขององค์กรจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่า องค์กรสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

มอท์ (Mott) (อ้างอิงจาก อภินันท์ จันทรังษี. 2539 : 14) ได้ทำการสำรวจเพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพขององค์กรอย่างกว้างขวาง โดยระบบสอบถามและจะได้รับการตอบโดยสมาชิกขององค์กรเอง เพื่อวัดประสิทธิภาพขององค์กรและเสนอสมมติฐานว่า ประสิทธิภาพขององค์กรประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ

- 1.ความสามารถในการผลิต
- 2.ความสามารถในการปรับตัว
- 3.ความสามารถยืดหยุ่นได้

สมมติฐานดังกล่าวที่ว่า ประสิทธิภาพทั้งหมดขององค์กรสัมพันธ์โดยตรงกับปัจจัย 3 ประการนี้ โดยใช้ตัวแปรทั้ง 3 ข้างต้น ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพทั้งหมดขององค์กรกับตัวแปรทั้ง 3 สัมพันธ์กันดีพอสมควร

นอกจากนี้ ยอร์ค (Yorke) (อ้างอิงจาก ปฐมา สิทธิชัย. 2539 : 27) ได้เขียนบทความนำเสนอว่าความสำเร็จ (achievement) นั้นมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่าประสิทธิภาพ (effectiveness) เช่นกัน และกล่าวว่าวิธีการพิจารณาความสำเร็จขององค์กร อาจพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่
 - 1.1 ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่เป็นทางการ
 - 1.2 ความสำเร็จในเป้าหมายขององค์กร
 - 1.3 การได้มาซึ่งทรัพยากรจากสภาพแวดล้อม
 - 1.4 การให้ความเป็นธรรมแก่สังคม
2. การปฏิบัติงานภายในองค์กรวัดได้จาก
 - 2.1 กระบวนการดำเนินการ
 - 2.2 ความพึงพอใจของสมาชิกองค์กร

พาร์สัน (Parsons. 1964 : 40) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการใช้ความเป็นระบบขององค์การ เป็นเครื่องมือวัดความมีประสิทธิภาพขององค์การ โดยใช้ชื่อว่า AGIL ซึ่งได้ระบุกิจกรรม 4 ประเภท ซึ่งองค์การจำเป็นต้องกระทำ อันประกอบด้วย

A	=	Adaptation	คือ การปรับตัวเข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อม
G	=	Goal Attainment	คือ การบรรลุเป้าหมาย
I	=	Integration	คือ การประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
L	=	Latency	คือ สิ่งที่ซ่อนเร้น ซึ่งหมายถึงการรักษารูปแบบ หรือดำรงไว้ซึ่งสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการจูงใจ

แคพลอร์ (Caplow. 1964 : 1) ได้สร้างแบบจำลองที่เสนอแนะว่าประสิทธิภาพขององค์การ 2 องค์การ คือองค์การเดียวในระยะเวลาที่แตกต่างกัน สามารถเปรียบเทียบกันได้และประเมินผลโดยวัดจากตัวแปร 4 ตัวแปร ด้วยกัน คือ

1. ความมั่นคง (Stability) หมายถึง การวัดความสามารถขององค์การในการรักษาโครงสร้างขององค์การไว้
2. การผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หมายถึง การวัดความสามารถขององค์การ ในการหลีกเลี่ยงการขัดแย้งระหว่างสมาชิกขององค์การ
3. ความสมัครใจ (Voluntarism) หมายถึง ความสามารถขององค์การในการจัดให้มีการพึงพอใจ สำหรับบุคคลและความปรารถนาของสมาชิกที่จะคงมีส่วนร่วมต่อไป
4. ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ผลรวมสุทธิของกิจกรรมขององค์การ

สเทียร์ส (Steers. 1977b : 5) ได้ประเมินประสิทธิภาพขององค์การ ด้วยตัวแบบที่เรียกว่า ตัวแบบกระบวนการ (Process Model) โดยเสนอว่า การวัดประสิทธิภาพขององค์การควรพิจารณาแนวคิดที่สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ

1. การบรรลุถึงเป้าหมายให้ได้สูงสุด (Goal Optimization) แนวคิดนี้ยอมรับว่าการบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุดเป็นสิ่งเป็นไปไม่ได้ และถ้าถึงแม้จะเป็นไปได้ก็อาจมีโทษต่อองค์การ และการอยู่รอดขององค์การ เช่น การที่องค์การมุ่งบรรลุเป้าหมายในการผลิตให้ได้สูงสุดจนไม่เหลือทรัพยากรเพียงพอสำหรับการวิจัยและพัฒนาผลผลิตใหม่ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความอยู่รอดขององค์การในระยะยาว ดังนั้น การประเมินประสิทธิภาพจึงเป็นไปในรูปของการวิเคราะห์ว่า องค์การสามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่เป็นไปได้

2. แนวคิดด้านระบบ (System Perspective) เสนอว่า เป้าหมายไม่ใช่อยู่ในสภาพที่นิ่งอยู่กับที่แต่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การบรรลุถึงเป้าหมายระยะสั้นก็คือ ทรัพยากรใหม่ที่จะเข้าไปมีส่วนในการบรรลุเป้าหมายต่อไป ความเป็นวงจรของเป้าหมายขององค์การดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความเป็นระบบขององค์การ

3. การเน้นเรื่องพฤติกรรม (Human Behavior) คือ การยอมรับว่าเป้าหมายขององค์การจะสามารถบรรลุถึงได้ก็โดยอาศัยพฤติกรรมของสมาชิกในองค์การ

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบและการประเมินประสิทธิผลดังกล่าว พบว่านักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิด ทฤษฎี และตัวแบบของการประเมินไว้หลายแนวทางแตกต่างกันไป รวมถึงความแตกต่างของเกณฑ์ (Criteria) ที่จะใช้วัดประสิทธิผลซึ่งมีหลายองค์ประกอบ เช่น การวัดจากความสามารถในการผลิต การบรรลุเป้าหมายองค์การ ความพึงพอใจ การยืดหยุ่น การปรับตัว เป็นต้น

ปัจจัยที่บ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน

มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่บ่งชี้ถึงควมมีประสิทธิผลของโรงเรียน ตามแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านดังนี้

มอร์ติเมอร์ (Hargreves and Hopkins. 1996 : 112 – 113 ; citing Mortimore.1988) ได้พบปัจจัย 12 ประการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลและคุณภาพของโรงเรียน ได้แก่

1. ความคาดหวังของผู้บริหารต่อคุณลักษณะผู้นำของทีมงาน
2. การติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดของผู้บริหาร หรือผู้แทน
3. การติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดของครู
4. ความคงที่สม่ำเสมอของครู
5. รูปแบบการประชุม
6. การสอนการแนะนำที่ท้าทาย
7. การทำงานอย่างมีส่วนร่วม
8. การกำหนดขอบเขตของการประชุม
9. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน
10. การเก็บรักษาข้อมูล
11. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง
12. บรรยากาศโรงเรียนที่ดี

สมิทและเฟอร์กี้ (Hoy and Miskel. 1991 : 389 ; citing Smith and Purkey.1983) ได้พบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ดังนี้

1. การออกคำสั่งของผู้นำ
2. ขนาดของโรงเรียนและการบริหารจัดการ
3. การวางแผนและการคาดหวังของหลักสูตร
4. เสถียรภาพของทีมงาน
5. การพัฒนาทีมงาน
6. เวลาที่กำหนดตามภาระงาน
7. ข้อสังเกตจากความสำเร็จของสถาบัน
8. การวางแผนร่วมกัน
9. ความรู้สึกของชุมชน
10. การสนับสนุนจากผู้ปกครอง
11. การได้รับงบประมาณสนับสนุน
12. บรรยากาศที่เป็นระเบียบเรียบร้อย
13. มีเป้าหมายที่ชัดเจนและมีความคาดหวังสูง

รอสโซ (Rossow. 1990 : 4 – 5) ได้สรุปข้อบ่งชี้ของการศึกษาโรงเรียนที่มีประสิทธิผลว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและมีระเบียบ
2. มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง
3. มีผู้นำที่ภาวะผู้นำสูง
4. มีเป้าหมายของโรงเรียนที่ชัดเจน
5. มีการพัฒนาครูและบุคลากรอยู่เสมอ
6. มีการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างใกล้ชิด
7. มีการตัดสินใจร่วมกันระหว่างครูและทีมงาน

จากแนวคิดของนักวิชาการดังที่กล่าวแล้วนั้น พบว่า ปัจจัยที่บ่งชี้ถึงประสิทธิผลของโรงเรียนมีหลายด้านเช่น ด้านภาวะผู้นำโรงเรียน ด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีม ด้านความเอาใจใส่ของครูในส่วนของเรียนการสอน ด้านการติดตามผลนักเรียน และด้านความสัมพันธ์ต่อชุมชน เป็นต้น ซึ่งปัจจัยทุกด้านล้วนแล้วแต่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา อาจารย์และบุคลากร และผลผลิตของโรงเรียนทั้งสิ้น โดยอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของ

การดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งหากการดำเนินงานประสบปัญหาแล้วย่อมส่งผลกระทบต่อความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนด้วยเช่นกัน

4. โมเดลประสิทธิผลของโรงเรียน (Models of School Effectiveness)

ในฐานะที่โรงเรียน/สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้กับประชากร การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังและสถานศึกษาจะต้องทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้มีคุณภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กำหนดให้สถานศึกษาต้องมีการตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานของตนเอง และพร้อมจะได้รับการตรวจสอบจากคณะกรรมการประเมินภายนอกจึงนับเป็นแรงผลักดันให้สถานศึกษาต้องกำหนดระบบคุณภาพการศึกษาของตนอย่างเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องนำไปสู่ผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง (stakeholders)

การประเมินคุณภาพโรงเรียนก็คือ การประเมินประสิทธิผลของโรงเรียน โรงเรียนแต่ละแห่งมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงานต่างกันและมีสภาพบริบทหรือเงื่อนไขทางสังคมไม่เหมือนกัน การประเมินประสิทธิผลโรงเรียนจึงต้องศึกษาโมเดลเชิงทฤษฎีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแปลความหมายประสิทธิผลของโรงเรียน Cheng เสนอโมเดลประสิทธิผลของโรงเรียนซึ่งปรับปรุงจากโมเดลของ คาเมรอน (Cameron.1984) โมเดลที่เสนอมีหลายโมเดล แต่สำหรับโมเดลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ คือโมเดลเป้าหมาย (Goal Models) ซึ่งมีนิยามประสิทธิผลของโรงเรียนไว้ว่าเป็นโรงเรียนที่สามารถดำเนินการบรรลุผลตามเป้าหมายทุกข้อที่กำหนด เงื่อนไขการประเมินตามโมเดลนี้อยู่ที่โรงเรียนต้องมีเป้าหมายของโรงเรียนชัดเจน และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายซึ่งในทางปฏิบัติจริงเป็นไปได้ยาก เพราะครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองอาจกำหนดเป้าหมายของโรงเรียนไม่ตรงกันก็ได้ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินตามโมเดลนี้คือ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด (สุวิมล ว่องวานิช. 2543 : 56 – 57)

ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะวัดประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตฯ โดยพิจารณาจากโมเดลเป้าหมาย (Goal Models) เป็นหลัก หรืออีกนัยหนึ่งคือ การวัดประสิทธิผลจากการบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนนั่นเอง

5. ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

โรงเรียนประสานมิตร (ป.ม.) ประกาศตั้งเมื่อ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2495 เป็นโรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา (ม.1 – ม.6) และในปี พ.ศ. 2502 เปิดสอนชั้นเตรียมอุดมศึกษาปีที่ 1 – 2 ทั้งแผนกอักษรศาสตร์และแผนกวิทยาศาสตร์ สังกัดกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2492 ได้มีการก่อตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงถนนประสานมิตร ขึ้น โดยขึ้นตรงต่อกรมวิสามัญศึกษา ซึ่งโรงเรียนประสานมิตรก็ตั้งอยู่ในบริเวณที่ดินของโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงแห่งนี้ โรงเรียนประสานมิตรมีการบริหารจัดการการศึกษาควบคู่ไปพร้อมกับโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง

วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 ได้มีการจัดตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้น และ 5 เดือนต่อมามีประกาศกระทรวงศึกษาธิการให้รวมโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงที่ถนนประสานมิตรกับวิทยาลัยวิชาการศึกษาไว้ด้วยกันเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2496 รวมเรียกว่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา

วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2498 กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้ง “ กรมการฝึกหัดครู ” ขึ้นมาใหม่ และให้โอนวิทยาลัยวิชาการศึกษา จากสังกัดเดิมคือกรมวิสามัญศึกษามาสังกัดกรมการฝึกหัดครูส่วนโรงเรียนประสานมิตรได้รับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ให้เป็น “ โรงเรียนสาธิต : DEMONSTRATION SCHOOL ” เป็นครั้งแรก และเรียกชื่อว่า “ โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (ม.วศ. ประสานมิตร) ” ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2498 เป็นต้นมา

พ.ศ. 2509 กระทรวงศึกษาธิการ ได้อนุมัติให้โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เป็น “ โรงเรียนมัธยมแบบประสม ” แห่งแรกของกรุงเทพมหานคร เปิดสอนวิชาการศึกษาต่าง ๆ หลายสาขาวิชา ตามความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถและความพอใจ โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากสำนักงานงบประมาณและการสนับสนุนของวิทยาลัยวิชาการศึกษากรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการในวันที่จะให้โรงเรียนทำการค้นคว้าและทดลองทฤษฎีทางมัธยมศึกษาแบบประสม (Comprehensive Education) โดยปรับปรุงทฤษฎีให้เหมาะสมกับสิ่งที่ควรปฏิบัติงานในประเทศไทย

ผลการเรียนการสอน “ มัธยมแบบประสม ” นี้ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการมาสนใจจัดตั้งโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดอีกเกือบ 50 โรงเรียนทดลองวิธีการอยู่เกือบ 10 ปี จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาครั้งใหญ่ คือ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524

วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2517 คณะรัฐมนตรีให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2517 ดังนั้นโรงเรียนสาธิตแห่งนี้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2534 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประกาศรวมโรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรและโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกาศให้แยกการบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นฝ่ายมัธยม และฝ่ายประถม โดยให้มีผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นผู้บริหารงานของแต่ละโรงเรียน

พ.ศ. 2539 โรงเรียนได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ 8 ชั้น พื้นที่ 16,000 ตารางเมตร งบประมาณค่าก่อสร้าง 140 ล้านบาท รวมระยะเวลาก่อสร้างประมาณ 5 ปี และเปิดใช้ในปีการศึกษา 2544 โดยใช้ชื่อว่า อาคารวิทยวิโรฒ อันมีความหมายว่า " ความเจริญรุ่งเรืองทางด้านวิทยาการ "

ปัจจุบันโรงเรียนเปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นละ 9 ห้องเรียน รวม 36 ห้องเรียน มีนักเรียนกว่า 1,500 คน อาจารย์และเจ้าหน้าที่ 125 คน นักการภารโรง คนงาน คนครัว และลูกจ้าง 40 คน มีพื้นที่ประมาณ 13 ไร่ 3 งาน (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). 2544: 26 – 28; ประเสริฐ วิเศษกิจ 2542 : 15 – 16)

6. วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เพื่อให้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามปรัชญา ปณิธานของโรงเรียน และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นต้นแบบของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ
2. ผลิต และพัฒนาเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คิดแก้ปัญหาได้มีทักษะการจัดการและมีทักษะการสื่อสาร สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม
3. ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกสอน และฝึกงานของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ระดับต่างๆ
4. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเผยแพร่องค์ความรู้ทางการศึกษาให้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ

ปณิธาน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงเรียนให้เป็นต้นแบบด้านการจัดการเรียนการสอน สามารถสาธิต ทดลอง วิจัย และเผยแพร่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ สามารถผลิต และพัฒนาเยาวชน ให้เป็นคนเก่ง มีวินัยเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ภาพความสำเร็จที่คาดหวัง

โรงเรียนสาธิต (ฝ่ายมัธยม) เป็นหน่วยงานในสังกัดของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระบบบริหารงานที่สามารถดำเนินการได้โดยอิสระและสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีคุณภาพโดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน การสอน ทดลอง สาธิต และเผยแพร่องค์ความรู้ทางการศึกษาให้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ เป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมทั้งสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียน การสอน ที่จะสนับสนุนส่งเสริมการฝึกสอน / ฝึกงานของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ระดับต่างๆ เป็นสถานที่มุ่งผลิตและพัฒนาเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น สามารถใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและชำนาญ มีทักษะการจัดการและรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีทักษะการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

7. เป้าหมายของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เป้าหมายของโรงเรียนด้านการบริหารและการจัดการศึกษา

1. จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นต้นแบบ โดยคุณภาพของนักเรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม
2. ให้ความเสมอภาคแก่เยาวชนที่มีความสามารถด้านต่าง ๆ ในการเข้ารับการศึกษา และมีระบบการจัดการชั้นเรียนแบบผสมผสานตามความสามารถของนักเรียนอย่างสมดุล
3. จัดให้มีกิจกรรมที่แสดงความเป็นประชาธิปไตยทั้งในระบบการเรียนการสอน และระบบการบริหารบุคลากร
4. มีการวางแผนอย่างมีระบบ มีระบบการจัดเก็บข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศ และผลการดำเนินงานในภาพรวมทั้งด้านปริมาณคุณภาพที่ชัดเจนถูกต้องและทันสมัย
5. มีความคล่องตัวในการบริหาร และการจัดการได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
6. มีระบบการคัดเลือกและพัฒนาอาจารย์ บุคลากรที่มีคุณภาพดี
7. มีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดีและเหมาะสม สามารถสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร อาจารย์และประชาชนทั่วไป
8. เป็นศูนย์กลางการให้บริการและให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ข่าวสาร ผลงานทางวิชาการ ผลงานจากการวิจัย และผลงานนวัตกรรมใหม่ๆ ทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ให้แก่ชุมชนหรือหน่วยงานที่สนใจ
9. มีการเผยแพร่กิจกรรม และการเรียนการสอนตามวิธีของโรงเรียนสาธิต มีการนำเสนอสู่สังคมด้วยการตีพิมพ์ในเอกสารทางวิชาการ จัดการประชุมสัมมนา และจากการเยี่ยมชมของบุคลากรหน่วยต่างๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

ด้านผลผลิตทางการศึกษา

1. นักเรียนมีทักษะด้านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ การแก้ปัญหา และการจัดการอย่างเป็นระบบ รู้วิธีการแสวงหาความรู้จากสื่อ และแหล่งศึกษาต่างๆ เพิ่มเติม
2. นักเรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในระดับที่เพียงพอต่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองหรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษารวมทั้งรู้จักเลือกใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม และตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

3. นักเรียนมีความรู้ และทักษะการติดต่อสื่อสาร โดยสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ใช้ภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานได้

4. จัดให้นักเรียนมีประสบการณ์วิชาชีพอย่างครบวงจร รับรู้ข่าวสารข้อมูลของอาชีพต่างๆ อย่างกว้างขวางต่อเนื่อง และทันสมัย นักเรียนมีความรู้พื้นฐาน และทักษะพื้นฐานด้านอาชีพอย่างเพียงพอสามารถจะศึกษาต่อและพัฒนาทักษะเพิ่มเติมได้

5. นักเรียนได้ข่าวสารข้อมูลด้านกีฬา การนันทนาการ และการรักษาสุขภาพที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องยาเสพติด และโรคเอดส์ นักเรียนจะออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นปกติวิสัยในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬาจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาประสบการณ์เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องจนสามารถแข่งขันในระดับต่างๆ ได้

6. นักเรียนมีความสามารถในทางสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและดนตรีอย่างอิสระ สำหรับนักเรียนซึ่งมีผลงานที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานได้รับการส่งเสริม พัฒนาเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องจนสามารถแสดงผลงานในที่สาธารณะได้

7. นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์แสดงออกถึงวัฒนธรรมอันดีงามของไทย มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน และใฝ่หาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ

8. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกสูง อุทิศเวลาเพื่อช่วยสังคมในโอกาสต่างๆ พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางศาสนาด้วยความพึงพอใจ

9. นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

10. นักเรียนแสดงพฤติกรรมประชาธิปไตยเป็นปกติวิสัยทั้งในและนอกห้องเรียน กล้าแสดงออกทั้งด้านความคิด และการกระทำ ในการสนับสนุนสิ่งที่ถูกต้อง และคัดค้านสิ่งที่ไม่ถูกต้องบนพื้นฐานของการเคารพสิทธิซึ่งกันและกันตามระบอบประชาธิปไตย

ด้านอาจารย์และบุคลากร

1. อาจารย์และบุคลากรได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และทันสมัย

2. อาจารย์และบุคลากรของโรงเรียนมีผลงานวิจัยทางวิชาการและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา และนำเสนอผ่านสื่อต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

3. อาจารย์และบุคลากรมีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการจัดและพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

4. อาจารย์และบุคลากรมีความประพฤติและปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับวิชาชีพของตนเอง

เมื่อพิจารณารายละเอียดของเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ทั้ง 3 ด้านแล้ว พบว่า การที่โรงเรียนจะสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น สิ่งสำคัญที่เปรียบเสมือนหัวใจของการจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียมิได้ในการดำเนินงานนั้นคือ “หลักสูตร” ซึ่งโรงเรียนจะต้องนำมาใช้จัดการศึกษาให้เกิดความเหมาะสม และเสมอภาคต่อผู้เรียน อีกทั้งในหลักสูตรยังต้องมีกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองในทุกๆ ด้านนอกเหนือไปจากด้านวิชาการ ซึ่งเป็นหลักในการจัดการศึกษาอยู่แล้ว นอกจากนั้นการดำเนินงานของโรงเรียนยังต้องคำนึงถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อสังคมภายนอกหรือชุมชนอีกด้วย ส่วนสังคมภายในโรงเรียนอันได้แก่ อาจารย์และบุคลากรนั้น โรงเรียนต้องพัฒนาและให้การส่งเสริมอาจารย์และบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมต่อวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการผลิตผลผลิตทางการศึกษา อันหมายถึงนักเรียนที่มีคุณลักษณะครบถ้วนตรงตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ ซึ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของโรงเรียนดังกล่าว ได้แก่ หลักสูตร การสร้างความสัมพันธ์ต่อชุมชน และอาจารย์และบุคลากร มีส่วนสัมพันธ์ต่อการวัดประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนเพียงใด จะได้กล่าวไว้ในรายละเอียดต่อไปนี้

หลักสูตร

หลักสูตร หมายถึง การจัดโครงการและเทคนิคต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการหรือความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน (แสงเลย สุขสมัย. 2543 : 44) หรืออีกความหมายหนึ่ง หลักสูตร หมายถึงโครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สมิตร คุณากร. 2523 : 42 – 43) ซึ่งสอดคล้องกับ สวัสดิ์ ประทุมราช (2521 : 1) ที่ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผนหรือแนวทางของการจัดการศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ที่ชี้แนะให้ผู้บริหารการศึกษา ครู-อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้พยายามจัดสรรประสบการณ์ทั้งหมด ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้แก่ผู้เรียนหรือเยาวชนในชาติ เพื่อให้เยาวชนหรือพลเมืองของชาติได้พัฒนาตนเอง ทั้งในความรู้ ทักษะและคุณสมบัตินี้ยังประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ ส่วนในอีกความหมายหนึ่ง หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีการเปลี่ยนไปตามลักษณะที่ตั้งจุดหมายไว้ (Hilda Taba. 1962 : 11) จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง โครงการหรือมวลประสบการณ์ต่างๆ ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อตอบสนอง

ความต้องการที่แตกต่างของผู้เรียนและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะตรงตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย

1. จุดหมาย คือ ความประสงค์หรือความต้องการทางการศึกษาและสังคม ซึ่งหลักสูตรมุ่งที่จะสนองหรือให้เป็นไปตามนั้น

2. หลักการ คือ ทิศทางหรือแนวทางที่จะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตร

3. โครงสร้าง คือ กลุ่มวิชาหรือรายวิชาต่างๆในหลักสูตรอันมีทั้งส่วนที่บังคับ ส่วนที่ให้เลือกเรียนตามถนัด และส่วนที่ให้เลือกเรียนได้อย่างเสรี

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ (แต่ละรายวิชา) หมายถึง ความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติบางประการ โดยเฉพาะรายวิชานั้นๆ ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนรู้ ต้องมี หรือต้องปฏิบัติ

5. เนื้อหาวิชา คือ ประสบการณ์ต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งกำหนดสำหรับรายวิชานั้นๆอันจะช่วยให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้

6. สื่อการเรียน คือ อุปกรณ์ต่างๆที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ เกิดทักษะและทัศนคติ ความต้องการสื่อการเรียน ได้แก่ หนังสือ แผนภูมิ เอกสารและรูปภาพ เป็นต้น

7. วิธีสอนการสอนกับการบอกไม่เหมือนกัน การสอนย่อมช่วยให้เกิด การเรียนรู้ ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

8. การประเมินผล เมื่อสอนไปแล้วก็ต้องวัดดูว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะตามนัยของจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด และจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ต่อไป (กรมวิชาการ. 2522 : 4 – 5)

จากองค์ประกอบของหลักสูตรที่กล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการที่โรงเรียนจะนำหลักสูตรไปใช้จัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนนั้น ย่อมต้องคำนึงถึงรายละเอียดในแต่ละด้านของหลักสูตรนั้นๆด้วย เพื่อจะก่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และสามารถจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและก่อให้เกิดประสิทธิผล นอกจากการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆจะเป็นส่วนสำคัญของหลักสูตรแล้ว กิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ก็เป็นส่วนสำคัญของหลักสูตรในอันที่จะช่วยก่อให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียนด้วยเช่นกัน ซึ่งประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียนมีดังต่อไปนี้

ประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียน

1. นักเรียนได้เพิ่มพูนประสบการณ์ ได้ฝึกฝนทักษะ ได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงๆ อันเป็นการสอดคล้องกับทฤษฎีว่า การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ

2. ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ ประชาธิปไตยอันสง่างาม เพราะวากิจกรรมนักเรียนดำเนินการโดยนักเรียนเพื่อนักเรียน เป็นของนักเรียน ครูเป็นเพียงช่วยแนะนํานักเรียน ได้ฝึกการปกครองตนเอง ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฝึกการทำงานร่วมกัน ฝึกการแสดงความคิดเห็น ฝึกความรับผิดชอบ

3. กิจกรรมนักเรียนทำให้เกิดความสามัคคี เกิดความรักหมู่คณะ เกิดความเข้าใจกัน เนื่องจากกิจกรรมต้องทำเป็นกลุ่ม ต้องอยู่ร่วมกัน ได้พบความสุขความทุกข์ ทำให้เกิดความประทับใจ และมีความสามัคคีกลมเกลียว

4. กิจกรรมนักเรียนทำให้เกิดความคิด เกิดงานที่สร้างสรรค์แปลกใหม่ออกมา อันเนื่องจากการทำงานกิจกรรมต่างๆ นักเรียนต้องใช้ความคิด ต้องศึกษาค้นคว้า จึงทำให้ความคิดงอกงามออกไป จึงได้ความคิดและงานสร้างสรรค์ที่แปลกๆ ใหม่ๆ ออกมา

5. กิจกรรมนักเรียน ทำให้นักเรียนมีทางเลือก มีทางแสดงออกตามความคิดความสนใจของตน เพราะแต่ละคนย่อมสนใจแตกต่างกัน การมีกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมหลายอย่าง ทำให้นักเรียนมีโอกาสเลือก และมีโอกาสแสดงถึงความต้องการ ความสนใจที่เข้ามามีอยู่เป็นอันมาก และได้พัฒนาตัวเองตามความถนัดนี้ ให้ได้เจริญก้าวหน้าที่สุด

6. กิจกรรมนักเรียนช่วยสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณให้กับโรงเรียน เนื่องจากกิจกรรมนักเรียนแสดงออกไม่เฉพาะในโรงเรียน แต่แพร่ไปถึงสังคม ชุมชนที่ตั้งโรงเรียน กิจกรรมที่ดีประชาชนย่อมสนใจ และสนับสนุนกิจกรรมของนักเรียนจึงมีโอกาสรายชื่อชื่อเสียง เกียรติคุณให้กับโรงเรียนอย่างมาก เช่น การกีฬา การละคร การบำเพ็ญประโยชน์ ฯลฯ เมื่อชื่อเสียงของโรงเรียนดีประชาชนก็สนับสนุน นักเรียนก็รักโรงเรียน

7. กิจกรรมนักเรียนทำให้ครูได้รู้จักนักเรียนแต่ละคนดีขึ้น เพราะนักเรียนเป็นคนทำกิจกรรม เมื่อเห็นผลงานก็ย่อมเข้าใจเด็ก เข้าใจความถนัด เข้าใจความสนใจ ครูสามารถช่วยเหลือเด็ก เพื่อให้เขาได้พัฒนาความสามารถได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

8. กิจกรรมนักเรียนมีส่วนช่วยในการปรับปรุงหลักสูตร เพราะวาสถานการณ์เปลี่ยนแปลงแต่หลักสูตรยังคงที่ กิจกรรมนักเรียนที่แสดงออก เป็นเครื่องชี้นำสถานการณ์เปลี่ยนแปลงเพราะว่ากิจกรรมทำให้เวลาขณะนั้น ก็ย่อมคำนึงถึงคนและเหตุการณ์ในขณะนั้นด้วย จึงทันต่อเหตุการณ์ กิจกรรมนักเรียนจึงมีส่วนช่วยในการปรับปรุงหลักสูตร

9. กิจกรรมนักเรียนช่วยในการฝึกความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เพราะกิจกรรมเป็นสังคมย่อยๆ น้อยๆ สังคมหนึ่ง ที่ดำเนินการโดยนักเรียน สังคมต้องมีการปกครอง มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีการใช้สิทธิหน้าที่ กิจกรรมนักเรียนจึงช่วยฝึกความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

10. กิจกรรมนักเรียน ช่วยสนับสนุนการศึกษา นอกจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประสบการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดในหลักสูตรเป็นหลักใหญ่เท่านั้น ข้อละเอียดปลีกย่อยไม่อาจจัดไว้ได้ กาลเวลาที่ทำให้หลักสูตรล้าหลัง กิจกรรมนักเรียนจึงช่วยสนับสนุนการศึกษานอกเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (ประดิษฐ์ ฮวบเจริญ. ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ : 161 – 162)

กล่าวโดยสรุปแล้ว งานกิจกรรมนักเรียนเป็นงานที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์การเรียนการสอนปกติให้ได้ผลสมบูรณ์ เป็นการฝึกฝนความเป็นพลเมืองดีในสังคม โดยการฝึกฝนการเป็นผู้ตาม ผู้นำ ฝึกการอยู่ร่วมกัน การทำงาน การร่วมมือ การใช้สิทธิ การใช้หน้าที่ กิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะที่เป็นประโยชน์และพัฒนาศักยภาพตนเอง ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวจะก่อให้เกิดประสิทธิผลเนื่องจากการดำเนินงานที่ตรงตามเป้าหมายในการผลิตผลผลิตทางการศึกษาที่โรงเรียนกำหนดไว้

ด้านความสัมพันธ์โรงเรียนกับชุมชน

โรงเรียนเป็นสถาบันที่อยู่ในชุมชน การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน จึงมีความสำคัญมากเพราะโรงเรียนจะต้องอาศัยทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่ หรือการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้พื้นฐานในการครองชีพ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นไปสู่ตัวนักเรียน เพื่อช่วยพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า (ภมร วิยะรัตน์. 2540 : 33) นอกจากนั้นสิ่งหนึ่งที่จะส่งผลให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาประสบความสำเร็จและเป็นไปตามความต้องการของชุมชน ก็คือ การใช้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียน (กรมสามัญศึกษา. 2532 : 47) ซึ่งชุมชนในที่นี้ก็คือผู้ปกครองนักเรียนนั่นเอง ถ้าผู้ปกครองนักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนมาก ๆ ก็จะส่งผลต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนและสนองต่อความต้องการของผู้ที่จะศึกษาต่อ และเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมโดยรวม (เชื้อสาริมาน. 2524 : 24) เช่นเดียวกับ จูรี วาทิกทินกร (2536 : 145 – 147) ที่กล่าวว่า ในสังคมปัจจุบันนี้ สิ่งสำคัญในชีวิตนักเรียนคือ บ้านและโรงเรียน บ้านมีผู้ปกครองดูแล โรงเรียนมีครูบาอาจารย์ดูแล ดังนั้นผู้ปกครองจึงเป็นคนที่สำคัญที่สุดที่จะต้องทำหน้าที่สนับสนุนให้เกิดพัฒนาการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้ปกครองในโรงเรียนสาธิตด้วยแล้ว จะมีบทบาทต่อโรงเรียนค่อนข้างสูง อาจจะเป็นด้วยฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ความใกล้ชิด และห่วงใยบุตรหลาน บทบาทของผู้ปกครองโดยมากจึงอยู่ในรูปของ “ สมาคมผู้ปกครองและครู ฯ ” โดยมีบทบาทด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. บทบาทในด้านสนับสนุนกิจกรรมการศึกษา กีฬา ดนตรี ศิลปะ ส่งเสริมระเบียบวินัยและจริยธรรม

2. บทบาทในด้านเสริมความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

3. บทบาทในการหาทุนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน

4. บทบาทในการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

การที่ผู้ปกครองหรือชุมชนได้มีบทบาทในการร่วมกิจกรรมด้านต่างๆ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้ปกครองหรือชุมชนได้ตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาและเปิดโอกาสให้โรงเรียนและผู้ปกครองได้ทราบได้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของแต่ละฝ่าย เพื่อเป็นแนวทางในการร่วมพัฒนาชุมชนและโรงเรียนให้ก้าวหน้าไปพร้อมกัน

พนิจดา วีระชาติ. (2542 : 54 – 56) ได้กล่าวถึงแนวทางที่โรงเรียนจะใช้สร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองว่าสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1. จัดให้มีการประชุมพิเศษผู้ปกครองของนักเรียนในวันเปิดภาคเรียน โดยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และการดำเนินงานของโรงเรียน ทั้งด้านการสอน การอบรมบ่มนิสัย และการพัฒนาต่างๆ ..

2. เชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมชมโรงเรียน เช่น มาชมการเรียนการสอน ชมการแสดงของนักเรียน ชมนิทรรศการที่โรงเรียนจัดขึ้น

3. เชิญผู้ปกครองมาร่วมแก้ไขปัญหบางอย่างเกี่ยวกับตัวเด็ก เช่น เด็กก้าวร้าว เด็กติดยาเสพติด

4. ให้ครูไปเยี่ยมผู้ปกครองและนักเรียนที่บ้านเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน และมีความสนิทสนมซึ่งกันและกัน

5. ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน เช่น เชิญมาเป็นวิทยากรในเรื่องที่มีความถนัดและความชำนาญสูง เชิญมาเป็นกรรมการในงานที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่น ในการแข่งขันกีฬา การจัดงานประเพณีหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่สนใจร่วมกัน อาจเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนงานของโรงเรียนทั้งในด้านหลักสูตร อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์

6. จัดตั้งสมาคมครูและผู้ปกครองขึ้น เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

หลังจากที่สร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนได้แล้ว โรงเรียนควรขยายความสัมพันธ์ไปสู่ชุมชนโดยการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนให้ชุมชนทราบ สร้างความเชื่อถือและความมั่นใจตลอดจนความนิยมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนโดยการกระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษา สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนหรือให้ความช่วยเหลือกิจการของโรงเรียน โรงเรียนอาจจะประเมินความต้องการของประชาชนใน

ท้องถิ่นเกี่ยวกับการศึกษา และสนองความต้องการดังกล่าวให้ได้มากที่สุด และพยายามทำให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของชุมชนทั้งในทางวิชาการและการพัฒนาท้องถิ่น (พนิจดา วีระชาติ. 2542 : 46)

กิติมา ปรีดิolk (2532 : 231-238) ได้เสนอหลักการและแนวทางเพื่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ดังนี้

1. โรงเรียนเป็นแหล่งเลือกสรรคนให้ชุมชน เนื่องจากโรงเรียนตั้งขึ้นตามความต้องการของชุมชน โรงเรียนจึงมีหน้าที่พัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถที่จะออกไปสู่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. โรงเรียนเป็นแหล่งพัฒนาคนให้ชุมชน โรงเรียนเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงคนทีมาจากครอบครัวต่างๆ หล่อหลอมพฤติกรรมเด็กให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชน

3. โรงเรียนเป็นแหล่งรวมศาสตร์สาขาต่างๆ โรงเรียนเตรียมพร้อมจะจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าให้แก่นักเรียนที่จะไปเป็นสมาชิกของชุมชน โรงเรียนเป็นที่รวมครูหรือผู้มีความรู้ความสามารถ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ชุมชน

4. โรงเรียนเป็นแหล่งถ่ายทอดวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชุมชนทั้งชุมชนและโรงเรียนมีหน้าที่ฟื้นฟูแก่เยาวชนของชุมชน เพื่อให้เยาวชนเหล่านั้นเข้าใจความเป็นมาของวัฒนธรรม และประเพณีต่างๆ ด้วย

5. โรงเรียนเป็นศูนย์รวมของชุมชน โรงเรียนนับเป็นสมบัติของส่วนร่วมให้ชุมชนมีอาคารและบริเวณพอที่จะเป็นที่ประชุมหรือประกอบพิธีต่างๆ ได้ บางชุมชนใช้โรงเรียนเป็นสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับศาสนาด้วย

6. โรงเรียนและชุมชนมีจุดหมายเดียวกัน คือมีจุดมุ่งหมายพัฒนาคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ และสามารถจัดชุมชนและดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนได้อย่างเป็นปกติสุข

นอกจากนี้ สุพิชญา วีระกุล (2522 : 54 - 55) ยังได้เสนอแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและผู้ปกครอง ไว้ดังนี้

1. ศึกษาชุมชนโดยละเอียด เช่น ศึกษาโครงสร้าง วัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ สภาพทางเศรษฐกิจ ทรัพยากร ความต้องการ รวมทั้งทัศนคติและความเชื่อต่างๆ การดำเนินงานของโรงเรียน ต้องไม่ขัดแย้งกับวัฒนธรรมและความต้องการของชุมชน

2. จัดรายการประชาสัมพันธ์ต่อชุมชน เช่น เผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียน ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

3. ออกเยี่ยมเยียนชุมชน โดยคณะครูอยู่เสมอ อาจจะเป็นการเยี่ยมเยียนนักเรียนหรือนัดหมาย เพื่อพบปะผู้ปกครอง

4. จัดให้มีกรรมการศึกษาของชุมชนเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียน และแบ่งเบาภาระของโรงเรียนด้วย

5. จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ ดังนี้

5.1 กิจกรรมที่นำชุมชนเข้าสู่โรงเรียน เช่น การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ การจัดสัปดาห์แห่งการศึกษา การจัดงานประจำปีของโรงเรียน

5.2 กิจกรรมที่นำโรงเรียนออกสู่ชุมชน เช่น การจัดทัศนศึกษาภายในชุมชน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี และเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

5.3 กิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่น เช่น อนามัย เกษตรกรรม ฝ่ายปกครอง

6. ให้บริการชุมชน เช่น เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียน เครื่องใช้ต่างๆ และบุคลากรของโรงเรียน

ซึ่งการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนหรือผู้ปกครองนั้น มีคุณประโยชน์ในการช่วยพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพได้เพราะการให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ที่บ้านและในชุมชนจะมีคุณภาพกว่าการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว (หวน พันธุพันธ์. 2542 : 23)

การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนั้น โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมได้มากมาย เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนนั้น การเอื้อเฟื้อสถานที่ของโรงเรียนเพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น งานทางด้านศาสนา นิทรรศการด้านสุขภาพ อนามัย ตลอดจนการบริการทางสังคมต่างๆ อันจะทำให้เกิดความใกล้ชิดระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จนทำให้รู้สึกว่าการเรียนเป็นส่วนสำคัญของชุมชน (สุดาพร สอนจิตต์. 2544 : 57) การหาทางสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เนื่องจากโรงเรียนต้องอาศัยทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยในการพัฒนาโรงเรียน (ภมร วิยะรัตน์. 2540 : 35) ดังนั้น งานที่สัมพันธ์กับผู้ปกครองจึงเป็นงานที่โรงเรียนจะละเลยมิได้ โรงเรียนควรรหาแนวทางเพื่อประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อร่วมมือหรือกัน รับทราบปัญหาซึ่งกันและกัน และหาแนวทางในการแก้ปัญหาพร้อมกันเพื่อให้นักเรียนได้เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติอย่างสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน (อำนวย ทองโปร่ง. 2541 : 33)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนนั้น นับว่าเป็นสิ่งสำคัญของการประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียน บุคลากรและประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นเป้าหมายหนึ่งในการดำเนินงานที่โรงเรียนกำหนดไว้ หากโรงเรียนไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์

อันดีต่อชุมชนแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย หรือขาดซึ่งประสิทธิผลนั่นเอง

ด้านอาจารย์และบุคลากร

บุคลากรในโรงเรียน เป็นกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้การศึกษาในโรงเรียน หรือสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย โรงเรียนจะดำเนินการไปได้ดีหรือไม่นั้น ส่วนหนึ่งย่อมวัดได้จากประสิทธิผลในการทำงานของบุคลากร บุคลากรในโรงเรียน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. กลุ่มผู้สอนหนังสือ (Teaching Staff) ได้แก่ ครูประจำชั้น ครูประจำวิชาหรือครูพิเศษ

2. กลุ่มผู้ที่ไม่ได้สอนหนังสือ (Non – Teaching Staff) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ห้องสมุด คนงาน นักการภารโรง ลูกจ้างประจำ (อมร เล็กเริงสิทธิ์. 2537 : 244)

บุคลากรผู้สอนนั้น เป็นส่วนช่วยให้เกิดการสอนไปสู่ตัวเด็กให้ได้ผลบรรลุเป้าหมาย คุณสมบัติของผู้สอนมีผลโดยตรงต่อการเรียนการสอนรายวิชานั้น โดยครูผู้สอนรายวิชาใดจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ หรือความชำนาญในการสอนวิชานั้น ดังนั้นการจัดครูเข้าชั้นเรียนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน และรอบคอบ (อรทัย อารยะทรงศักดิ์. 2536 : 27)

จากผลงานวิจัยของเจลีเยว บุรีภักดี และคณะ (ไกรนุช ศิริพูล. 2531 : 14 – 15) พบว่าหน้าที่และความรับผิดชอบของครูมีดังนี้

1. หมั่นอบรมเด็กอยู่เสมอ
2. ตั้งใจสอน รักการสอน
3. จัดการปกครองได้เป็นที่เรียบร้อย
4. เตรียมการสอนและทำบันทึกการสอน
5. หมั่นวัดผลและติดตามผลการเรียน
6. รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
7. ช่วยให้คำแนะนำแก่เด็กด้วยความเต็มใจ
8. สอนให้เด็กเป็นประชาธิปไตย
9. ทำบัญชีเรียกชื่อและสมุดประจำชั้น
10. ดูแลบำรุงรักษาห้องเรียนและอาคารสถานที่
11. เกี่ยวกับการสอน การอบรม การวัดผล
12. เกี่ยวกับธุรการ และระเบียบวินัย
13. ค้นคว้าเพิ่มเติมและหาความรู้ใหม่ๆ มาสอน

14. สอนให้เด็กเป็นคนดี
15. หมั่นหาความรู้ และวิธีการหาความรู้
16. เป็นตัวอย่างแก่เด็ก
17. จัดการแนะแนวที่ดีแก่เด็ก
18. ช่วยงานสารบรรณ และธุรการในโรงเรียน
19. เอาใจใส่เด็ก
20. บริการโรงเรียน
21. เป็นครูประจำชั้น
22. ทำระเบียบและสมุดรายนานักเรียน
23. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
24. ร่วมกิจกรรมของชุมชน
25. สอนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
26. เอาใจใส่และพยายามเข้าใจปัญหาของเด็ก
27. ประชาสัมพันธ์ที่ดี

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการสอน หรือกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะของครูที่ดีไว้ดังนี้

ฮิกเน็ต (Hignet. 1950:8 – 56) กล่าวว่า ครูที่ดีจะต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

1. วิชาที่สอนเป็นอย่างดี
2. ชอบวิชาที่สอน
3. ชอบเด็ก
4. รู้จักเด็ก
5. ใจกว้าง
6. ความรู้กว้างขวาง
7. มีอารมณ์ขัน
8. จำแม่น
9. มีความหวังในชีวิต
10. มีเมตตา

วิตตี้ (Witty. 1976 : 622 – 671) ได้ทำการวิเคราะห์เจตหมายของนักเรียนชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษาจำนวน 12,000 คน พบว่าครูที่ดีที่นักเรียนต้องการมี 11 ประการคือ

1. มีเจตคติที่ดีต่อระบบประชาธิปไตย
2. มีความกรุณา และสนใจเด็กเป็นรายบุคคล
3. อุดหนุน
4. มีความสนใจกว้างขวาง
5. มีลักษณะท่าทางดี
6. มีอารมณ์ขัน
7. มีความประพฤติดีและคงเส้นคงวา
8. สนใจในปัญหาของเด็ก
9. ยืดหยุ่น
10. รู้จักยอมรับและยกย่อง
11. ค้นคว้าหาวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ลิปพินคอตท์ (สมคิด อิศระวัฒน์ และคนอื่นๆ . 2520 : 4 – 5; อ้างอิงจาก Lippincott)

ได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่ดีสำหรับโรงเรียนสาธิตมีดังนี้

1. สุขภาพดี
2. มีสุขวิทยาทางจิตดี
3. ใฝ่ใจในวิชาชีพของตนเอง และยินดีที่จะร่วมกับผู้อื่น
4. ใจกว้างและเต็มใจที่จะเรียนรู้และทดลองวิธีการต่างๆ ที่ได้ปรับปรุงให้ดีขึ้น
5. มีความรู้ในวิชาที่สอน

กล่าวโดยสรุปแล้ว อาจารย์ที่ทำการสอน หรือครูที่ดี และบุคลากรที่มีส่วนในการจัดการศึกษานั้น มีความสำคัญต่อประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นผู้ที่ต้องนำนโยบายของโรงเรียนที่มอบหมายให้มาปฏิบัติโดยตรง อีกทั้งเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างผลผลิตทางการศึกษาอันได้แก่นักเรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรและจุดมุ่งหมายของโรงเรียนกำหนด และหากครู หรือบุคลากร ขาดการส่งเสริมให้มีการพัฒนาในด้านความรู้ความสามารถที่เหมาะสมจากโรงเรียนแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานของโรงเรียนโดยตรง เนื่องจากอาจารย์หรือครูและบุคลากร เหล่านั้น จะไม่สามารถสร้างผลผลิตที่ดีและมีประสิทธิผลตามที่โรงเรียนต้องการได้

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

✓ เข็มทอง ศิริแสงเลิศ (2540 : 187 – 190) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร 16 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลแต่ละโรงเรียนประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน โดยต้องการศึกษาถึงประสิทธิผลของโรงเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านคุณภาพของนักเรียน และด้านคุณภาพของการบริการ ซึ่งผลของการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพด้านกระบวนการบริหารโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพในด้านนี้ ในขณะที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเห็นว่ามีประสิทธิภาพ

2. ประสิทธิภาพด้านคุณภาพของนักเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนเป็นกลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพด้านคุณภาพนักเรียนในภาพรวม และกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองมีความเห็นว่าโรงเรียนมีประสิทธิภาพในการผลิตนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก แต่ไม่มีประสิทธิภาพในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3. ประสิทธิภาพด้านการบริการ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน นักเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนมีประสิทธิภาพด้านวิชาการและงานที่ครูมอบหมาย ผู้ปกครองนักเรียนมีความเห็นว่าโรงเรียนมีประสิทธิภาพในด้านการบริการทุกด้าน

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยยังไม่พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งใดมีประสิทธิภาพครบทั้ง 3 ด้าน

✓ ภิรมย์ โชติแดง (2543 : 123) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5 โดยตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ผู้บริหารและครู จากโรงเรียน จำนวน 320 โรง ผลการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง และปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือปัจจัยด้านควบคุมงาน และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ

วิเชียร พันธุ์เครือบุตร (2544 : 41 – 51) ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนโดยใช้เทคนิคการประกันคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 12 โดยการศึกษาและเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพ ประสบการณ์ในการทำงาน และประเภทของโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูและผู้บริหารในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษา นั้น มีประสิทธิผลในด้านหลักสูตรและกระบวนการสอน ด้านบุคลากร ด้านการจัดการการบริหาร และด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

✓ องค์ อัจ นัยพัฒน์ (2544 : 99) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินประสิทธิผลของ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 โดยศึกษาอิทธิพลของตัวแปร ระดับโรงเรียน/ชั้นเรียน ในองค์ประกอบทางการศึกษาที่อยู่นอกเหนือการควบคุม (ได้แก่บริบททาง ด้านลักษณะของนักเรียน ทรัพยากรของโรงเรียน และโครงสร้างของโรงเรียน) และองค์ประกอบที่ อยู่ภายใต้การควบคุมดำเนินงานของโรงเรียน (ได้แก่ กระบวนการดำเนินงานของโรงเรียน) ที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านวิชาการ และไม่ใช่วิชาการ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานของโรงเรียนมีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงผลการเรียนรู้ทางด้านวิชาการและทางด้านที่ไม่ใช่วิชาการของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาผลงานวิจัยข้างต้น พอสรุปได้ว่าการดำเนินงานของโรงเรียนทั้ง 3 ด้านที่ ต้องการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา และด้าน อาจารย์และบุคลากร ล้วนสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนว่ามีมากน้อย เพียงใด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research method) เพื่อศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จากเป้าหมายของโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา ด้านอาจารย์และบุคลากร ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 ในปีการศึกษา 2545 จำนวน 1,068 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 287 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 267 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 255 คนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 259 คน และผู้ปกครองจำนวน 1,068 คน ซึ่งรวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,136 คน โดยถือว่านักเรียนแต่ละคนมีผู้ปกครอง 1 คน ทั้งนี้จะไม่รวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 เนื่องจากส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนเข้าใหม่ อาจจะยังไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนได้

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 159 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545 : 136) โดยขนาดของประชากรนักเรียนรวมทั้งสิ้น 1,068 คน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อยอมให้ความคลาดเคลื่อน (E) ของการประมาณค่าสัดส่วนเกิดขึ้นได้ในระดับ $\pm 15\%$ จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 159 คน อนึ่งเนื่องจากประชากรนักเรียนในงานวิจัยนี้ อยู่ในช่วงระหว่าง 1,000 – 1,500 คน ซึ่งขนาดของประชากรในการวิจัยไม่ตรงกับค่า N ในตาราง จึงจำเป็นต้องใช้ N ตัวที่มากกว่าคือ 1,500 คน มาเป็นตัวแทนการกำหนดกลุ่มตัวอย่างนักเรียน

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ (159 คน) มากำหนดจำนวนตัวอย่างของแต่ละระดับชั้น ตามสูตรของ แนกทาลอน (Nagtalon) (รัชชัย บุญมี. 2542 : 31)

$$n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

เมื่อ	n_1	=	จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
	N_1	=	จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม
	N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด

ผลจากการคำนวณสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้นคือ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	=	42 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	=	40 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	=	38 คน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	=	39 คน
รวมทั้งสิ้น	=	159 คน

สำหรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองจะใช้นับตามจำนวนของนักเรียน โดยนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 1 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองมีจำนวน 159 คน เมื่อรวมกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแล้ว จะได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 318 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (close-ended question)

ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 3 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

ลักษณะของคำถามเป็นปลายปิด (close-ended question) ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง ควรปรับปรุง ซึ่งแต่ละระดับจะมีคะแนนและความหมายดังนี้

คะแนน 4 มากที่สุด	หมายถึง ตัวเลือกที่แสดงว่าการดำเนินงานของโรงเรียน มีประสิทธิภาพมากที่สุด
3 มาก	หมายถึง ตัวเลือกที่แสดงว่าการดำเนินงานของโรงเรียน มีประสิทธิภาพมาก
2 ปานกลาง	หมายถึง ตัวเลือกที่แสดงว่าการดำเนินงานของโรงเรียน มีประสิทธิภาพปานกลาง
1 ควรปรับปรุง	หมายถึง ตัวเลือกที่แสดงว่าการดำเนินงานของโรงเรียน ไม่มีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามเสนอประธานและกรรมการควบคุมประกันคุณภาพเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่ต้องการศึกษา
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนและผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 60 คน จำแนกเป็นนักเรียน 30 คน และผู้ปกครอง 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 101) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนเท่ากับ 0.95 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองเท่ากับ 0.94 โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้สึกและความคิดเห็นนั้นควรมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.75 ขึ้นไป เพราะจะมีความน่าเชื่อถือได้มาก (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 317)
6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ผลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อส่งหนังสือไปยังอาจารย์หัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 เพื่อให้แจ้งอาจารย์ประจำชั้นขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนและแบบสอบถามที่มอบให้ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบ

2. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 เป็นผู้รวบรวมแบบสอบถามและรับแบบสอบถามคืนตามวันเวลาที่กำหนด ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนจากนักเรียนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ คือ 159 ฉบับ และแบบสอบถามของผู้ปกครองได้รับคืนครบตามจำนวนคือ 159 ฉบับเช่นเดียวกัน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยวิธีหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยเทียบเคียงตามแนวคิดของเบสท์ (Best. 1986 : 181 – 183) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.27 - 4.00	หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.26	หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมาก
ค่าเฉลี่ย 1.75 - 2.50	หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.74	หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยการทดสอบค่าที (t – test) ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package For Social Sciences – Version X)

สำหรับคำถามในส่วนของข้อเสนอแนะนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ของแต่ละประเด็นและแปลผลเรียงตามลำดับความถี่นั้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (ล้วน และ อังคณา สายยศ. 2538 : 259)

สูตร	P	$= f \times \frac{100}{n}$
เมื่อ	P	$=$ ร้อยละ
	f	$=$ ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ
	n	$=$ จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ เพอร์กูสัน (Ferguson. 1981 : 49)

สูตร	$\bar{x}$	$= \frac{\sum x}{N}$
เมื่อ	$\bar{x}$	$=$ ค่าเฉลี่ย
	N	$=$ จำนวนข้อมูล
	$\sum x$	$=$ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 65)

$$\text{สูตร S.D} = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	$=$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	$=$	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	$=$	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	$=$	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4. ค่าความเชื่อมั่น α ครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[\frac{\sum \sigma_i^2}{\sigma_2} \right]$$

เมื่อ α = ดัชนีความเที่ยงของแบบทดสอบหรือสัมประสิทธิ์แอลฟา

k = จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum \sigma_i^2$ = ผลรวมของค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

σ_2 = ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งฉบับ

5. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t – test (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 166)

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าสถิติความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 = จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นการกรอกข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 เป็นผู้รวบรวมแบบสอบถาม และขอรับแบบสอบถามคืนตามวันเวลาที่กำหนด ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนจากนักเรียนและนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ คือ 159 ฉบับ และแบบสอบถามของผู้ปกครองได้รับคืนและนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ คือ 159 ฉบับ รวมแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น 318 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตฯ โดยวิธีหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ยเทียบเคียงตามแนวคิดของเบสท์ (Best. 1986 : 181 – 183)

ค่าเฉลี่ย 3.27 - 4.00 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.26 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมาก

ค่าเฉลี่ย 1.75 - 2.50 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.74 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนไม่มีประสิทธิภาพ

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยการทดสอบค่าที (t – test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนตามแบบการวิจัยที่ได้กำหนดแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ดังปรากฏในตาราง

ตาราง 1 แสดงจำนวน ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียน จำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	70	44.03
หญิง	89	55.97
รวม	159	100.00
2. ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 2	42	26.42
มัธยมศึกษาปีที่ 3	40	25.16
มัธยมศึกษาปีที่ 5	38	23.90
มัธยมศึกษาปีที่ 6	39	24.53
รวม	159	100.00
3. แผนการเรียน		
ไม่แยกแผนการเรียน(ม.2,ม.3)	82	51.57
วิทย์ – คณิต	22	13.84
ศิลป์ – คำนวณ	32	20.13
ศิลป์ – ภาษา	23	14.47
รวม	159	100.00
4. ผู้ตัดสินใจให้นักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนสาธิตฯ		
บิดา - มารดา	104	65.41
ญาติ	1	0.63
พี่ – น้อง	2	1.26
ตัวท่านเอง	50	31.45
อื่นๆ	2	1.26
รวม	159	100.00

จากตาราง 1 พบว่า สถานภาพของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 159 คน มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้

เพศ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.97 เป็นเพศชายร้อยละ 44.03

ระดับชั้น นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้น ม.2 คิดเป็นร้อยละ 26.42 รองลงมาอยู่ในระดับชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 25.16 อยู่ในระดับชั้น ม.6 คิดเป็นร้อยละ 24.53 และอยู่ในระดับชั้น ม.5 น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.90

แผนการเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้น ม.2 และม.3 ซึ่งจะไม่แยกแผนการเรียนเป็นสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.57 รองลงมาได้แก่แผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 20.13 แผนการเรียนศิลป์ – ภาษา คิดเป็นร้อยละ 14.47 และแผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.84

ผู้ตัดสินใจให้นักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนสาธิตฯ นักเรียนส่วนใหญ่มีบิดา - มารดาเป็นผู้ตัดสินใจในการเข้าเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.41 รองลงมาคือนักเรียนที่ตัดสินใจเข้าเรียนเอง คิดเป็นร้อยละ 31.45 นักเรียนที่มีผู้อื่นตัดสินใจเข้าเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.26 นักเรียนที่มีพี่ - น้องเป็นผู้ตัดสินใจเข้าเรียนมีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.26 และนักเรียนที่มีญาติเป็นผู้ตัดสินใจเข้าเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.63

ตาราง 2 แสดงจำนวน ความถี่ และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ประกอบการ จำแนกตาม ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	78	49.06
หญิง	81	50.94
รวม	159	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 40 ปี	6	3.77
40 – 50 ปี	132	83.02
มากกว่า 50 ปี	21	13.21
รวม	159	100.00
3. อาชีพ		
รับราชการ	48	30.19
รัฐวิสาหกิจ	10	6.29
บริษัทเอกชน	36	22.64
ค้าขายส่วนตัว	42	26.42
อื่นๆ	23	14.47
รวม	159	100.00
4. ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน		
บิดา - มารดา	150	94.34
ญาติ	8	5.03
อื่นๆ	1	0.63
รวม	159	100.00
5. วุฒิทางการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	10.69
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	103	64.78
สูงกว่าปริญญาตรี	39	24.53
รวม	159	100.00

จากตาราง 2 พบว่า สถานภาพของผู้ปกครองผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 159 คน มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้

เพศ ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.94 เป็นเพศชายร้อยละ 49.06
อายุ ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 40 –50 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.02 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.21 และอยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.77

อาชีพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ 30.19 รองลงมาคืออาชีพค้าขายส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 26.42 ทำงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 22.64 ทำงานในรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.29 และอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 14.47

ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นบิดา – มารดา คิดเป็นร้อยละ 94.34 รองลงมาคือญาติ ร้อยละ 5.03 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.63

ระดับการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 64.78 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.53 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.69

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จากความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

ผลการวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานดังปรากฏในตาราง

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา	2.78	0.41	มีประสิทธิผลมาก
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา	2.78	0.46	มีประสิทธิผลมาก
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร	2.76	0.54	มีประสิทธิผลมาก
รวมทุกด้าน	2.77	0.42	มีประสิทธิผลมาก

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมาก ($\bar{X} = 2.77$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีการกระจายของคะแนนไม่มากนัก ($S.D. = 0.42$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากทุกด้านได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 2.78$) ด้านผลผลิตทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.78$) และด้านอาจารย์และบุคลากร ($\bar{X} = 2.76$)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) เป็นรายข้อ

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ก.ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา			
1.โรงเรียนจัดหลักสูตรการเรียนการสอนโดยใช้เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	2.98	0.52	มีประสิทธิภาพมาก
2. โรงเรียนจัดการสอนโดยใช้เนื้อหาวิชาที่เหมาะสมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.84	0.59	มีประสิทธิภาพมาก
3. โรงเรียนจัดการสอนโดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนและให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันในชั้นเรียน	2.71	0.70	มีประสิทธิภาพมาก
4. โรงเรียนจัดให้มีการสอนซ่อมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และสอนเสริมให้นักเรียนที่เรียนดี	2.65	0.76	มีประสิทธิภาพมาก
5. โรงเรียนจัดการสอนโดยคำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาในทุกๆด้านเช่น วิชาการ, ศิลปะ, ดนตรี และกีฬา	2.92	0.77	มีประสิทธิภาพมาก
6. โรงเรียนจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวิถีทางแห่งประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมสภานักเรียน หรือ คณะกรรมการนักเรียน	2.95	0.76	มีประสิทธิภาพมาก
7. โรงเรียนจัดครูผู้สอนที่มีวิธีการสอนเหมาะสมต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน	2.90	0.63	มีประสิทธิภาพมาก
8. บุคลากรที่ปฏิบัติงานต่างๆในโรงเรียนมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	2.61	0.75	มีประสิทธิภาพมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
9. โรงเรียนใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเข้าช่วยในการสอน	2.85	0.78	มีประสิทธิผลมาก
10. โรงเรียนให้ความสำคัญต่อชุมชนโดยมีกิจกรรม ที่เปิดกว้างให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมอยู่เสมอ	2.53	0.68	มีประสิทธิผลมาก
11. โรงเรียนจัดทำเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร และแผนการเรียนในแต่ละระดับให้ผู้ปกครอง ทราบอย่างชัดเจนและเข้าใจโดยทั่วถึงกัน	2.84	0.70	มีประสิทธิผลมาก
12. โรงเรียนรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ	3.14	0.63	มีประสิทธิผลมาก
13. โรงเรียนยินดีรับฟังปัญหาของผู้ปกครองและ นักเรียน	2.67	0.69	มีประสิทธิผลมาก
14. โรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาต่างๆได้อย่าง รวดเร็วถูกต้องและเหมาะสม	2.45	0.75	มีประสิทธิผลระดับ ปานกลาง
15. โรงเรียนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยของ นักเรียนเป็นอย่างดี	2.77	0.79	มีประสิทธิผลมาก
รวม	2.78	0.41	มีประสิทธิผลมาก

ข. ด้านผลผลิตทางการศึกษา

1. นักเรียนได้รับความรู้ทางด้านวิชาการอย่าง ถูกต้องและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้	2.95	0.60	มีประสิทธิผลมาก
2. นักเรียนมีทักษะความรู้ ที่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.91	0.61	มีประสิทธิผลมาก
3. นักเรียนมีทักษะที่เหมาะสมที่สามารถจะ นำไปพัฒนาเพื่อสร้างพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพได้	2.84	0.64	มีประสิทธิผลมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน	2.64	0.80	มีประสิทธิผลมาก
5. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ โดยโรงเรียนจัดหาให้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ	2.62	0.78	มีประสิทธิผลมาก
6. นักเรียนมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของสังคมปัจจุบันในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง	2.62	0.79	มีประสิทธิผลมาก
7. นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลป ดนตรี และโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่	2.76	0.77	มีประสิทธิผลมาก
8. นักเรียนได้รับการฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้ฝึกความอดทน อกถัมภ์ เพื่อพัฒนาทั้งทางด้านจิตใจและอารมณ์	3.03	0.69	มีประสิทธิผลมาก
9. นักเรียนได้ทราบซึ่งถึงขนบธรรมเนียมประเพณีไทยมากขึ้น มีวินัย และมีความรู้คู่คุณธรรม	2.66	0.72	มีประสิทธิผลมาก
10. นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกของพฤติกรรมในแนวทางแห่งประชาธิปไตยและมีความเข้าใจในสิทธิของแต่ละบุคคล	2.80	0.71	มีประสิทธิผลมาก
รวม	2.78	0.46	มีประสิทธิผลมาก

ค. ด้านอาจารย์และบุคลากร

1. อาจารย์มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน	3.00	0.68	มีประสิทธิผลมาก
2. อาจารย์ผู้สอนรายวิชามีความรู้วิชาการสำหรับสอนนักเรียนอย่างดี	2.98	0.72	มีประสิทธิผลมาก
3. อาจารย์สามารถนำความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนได้อย่างถูกต้อง	2.62	0.73	มีประสิทธิผลมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. อาจารย์ส่วนใหญ่เสียสละและอุทิศเวลาให้คำแนะนำและอบรมนักเรียน	2.69	0.73	มีประสิทธิผลมาก
5. อาจารย์ส่วนใหญ่ตั้งใจรักษาระเบียบวินัย	2.89	0.71	มีประสิทธิผลมาก
6. อาจารย์ส่วนใหญ่มีความยุติธรรมและจริงจังต่อนักเรียน	2.69	0.81	มีประสิทธิผลมาก
7. อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเป็นกันเองกับนักเรียน นักเรียนไว้วางใจพอจะปรึกษาปัญหาต่างๆได้	2.93	0.77	มีประสิทธิผลมาก
8. อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน	2.86	0.70	มีประสิทธิผลมาก
9. โรงเรียนจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงความรู้ ความสามารถของอาจารย์และให้โอกาสอาจารย์ในการพัฒนาวิชาความรู้อยู่เสมอ	2.92	0.72	มีประสิทธิผลมาก
10. เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆของโรงเรียนให้การต้อนรับและมีอัธยาศัยที่ดี พร้อมจะให้การบริการเสมอ	2.55	0.84	มีประสิทธิผลมาก
11. โรงเรียนมีคณงานเพียงพอที่จะทำความสะอาดห้องเรียน อาคารเรียน และบริเวณส่วนต่างๆของโรงเรียน	2.71	0.81	มีประสิทธิผลมาก
12. คณงานของโรงเรียนมีกิริยา มารยาท สุภาพเรียบร้อย มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน	2.31	0.86	มีประสิทธิผลระดับปานกลาง
รวม	2.76	0.54	มีประสิทธิผลมาก
รวมทุกด้าน	2.77	0.42	มีประสิทธิผลมาก

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตฯมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมรายชื่ออยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมาก ส่วนในรายชื่อที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตมีความคิดเห็นว่ามีประสิทธิผลระดับปานกลาง ได้แก่โรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาต่างๆได้อย่างรวดเร็วถูกต้องและเหมาะสม

($\bar{X} = 2.45$) ผลงานของโรงเรียนมีกิริยา มารยาท สุภาพเรียบร้อย มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.31$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีการกระจายของคะแนนไม่มากนัก

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา	2.87	0.44	มีประสิทธิผลมาก
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา	2.75	0.48	มีประสิทธิผลมาก
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร	2.83	0.47	มีประสิทธิผลมาก
รวมทุกด้าน	2.82	0.41	มีประสิทธิผลมาก

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) โดยรวมทุกด้านมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.82$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีการกระจายของคะแนนไม่มากนัก ($S.D. = 0.41$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากทุกด้านได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 2.87$) ด้านผลผลิตทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.75$) และด้านอาจารย์และบุคลากร ($\bar{X} = 2.83$)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) เป็นรายข้อ

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ก.ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา			
1.โรงเรียนจัดหลักสูตรการเรียนการสอนโดยใช้เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	2.98	0.62	มีประสิทธิผลมาก
2. โรงเรียนจัดการสอนโดยใช้เนื้อหาวิชาที่เหมาะสมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.86	0.65	มีประสิทธิผลมาก
3. โรงเรียนจัดการสอนโดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนและให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันในชั้นเรียน	2.76	0.71	มีประสิทธิผลมาก
4. โรงเรียนจัดให้มีการสอนซ่อมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และสอนเสริมให้นักเรียนที่เรียนดี	2.70	0.82	มีประสิทธิผลมาก
5. โรงเรียนจัดการสอนโดยคำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาในทุกๆด้านเช่น วิชาการ, ศิลปะ, ดนตรี และกีฬา	3.03	0.68	มีประสิทธิผลมาก
6. โรงเรียนจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวิถีทางแห่งประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมสภานักเรียน หรือ คณะกรรมการนักเรียน	2.82	0.73	มีประสิทธิผลมาก
7. โรงเรียนจัดครูผู้สอนที่มีวิธีการสอนเหมาะสมต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน	2.80	0.64	มีประสิทธิผลมาก
8. บุคลากรที่ปฏิบัติงานต่างๆในโรงเรียนมีความรับผิดชอบหน้าที่และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	2.70	0.71	มีประสิทธิผลมาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
9. โรงเรียนใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเข้าช่วยในการสอน	2.84	0.83	มีประสิทธิผลมาก
10. โรงเรียนให้ความสำคัญต่อชุมชนโดยมีกิจกรรม ที่เปิดกว้างให้กับบุคคลภายนอกเข้าร่วมอยู่เสมอ	2.76	0.78	มีประสิทธิผลมาก
11. โรงเรียนจัดทำเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร และแผนการเรียนในแต่ละระดับให้ผู้ปกครอง ทราบอย่างชัดเจนและเข้าใจโดยทั่วถึงกัน	2.89	0.76	มีประสิทธิผลมาก
12. โรงเรียนรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ	3.34	0.63	มีประสิทธิผลมาก ที่สุด
13. โรงเรียนยินดีรับฟังปัญหาของผู้ปกครองและ นักเรียน	2.97	0.77	มีประสิทธิผลมาก
14. โรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาต่างๆได้อย่าง รวดเร็วถูกต้องและเหมาะสม	2.61	0.71	มีประสิทธิผลมาก
15. โรงเรียนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยของ นักเรียนเป็นอย่างดี	2.89	0.73	มีประสิทธิผลมาก
รวม	2.87	0.45	มีประสิทธิผลมาก

ข. ด้านผลผลิตทางการศึกษา

1. นักเรียนได้รับความรู้ทางด้านวิชาการอย่าง ถูกต้องและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้	3.00	0.62	มีประสิทธิผลมาก
2. นักเรียนมีทักษะความรู้ที่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.82	0.61	มีประสิทธิผลมาก
3. นักเรียนมีทักษะที่เหมาะสมที่สามารถจะ นำไปพัฒนาเพื่อสร้างพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพได้	2.70	0.68	มีประสิทธิผลมาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน	2.47	0.86	มีประสิทธิผลมาก
5. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ โดยโรงเรียนจัดหาให้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ	2.61	0.76	มีประสิทธิผลมาก
6. นักเรียนมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของสังคมปัจจุบันในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง	2.62	0.73	มีประสิทธิผลมาก
7. นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลป ดนตรี และโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่	2.78	0.70	มีประสิทธิผลมาก
8. นักเรียนได้รับการฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้ฝึกความอดทน อดกลั้น เพื่อพัฒนาทั้งทางด้านจิตใจและอารมณ์	3.00	0.67	มีประสิทธิผลมาก
9. นักเรียนได้ทราบซึ่งถึงขนบธรรมเนียมประเพณีไทยมากขึ้น มีวินัย และมีความรู้คู่คุณธรรม	2.65	0.68	มีประสิทธิผลมาก
10. นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกของพฤติกรรมในแนวทางแห่งประชาธิปไตยและมีความเข้าใจในสิทธิของแต่ละบุคคล	2.86	0.68	มีประสิทธิผลมาก
รวม	2.75	0.48	มีประสิทธิผลมาก

ค. ด้านอาจารย์และบุคลากร

1. อาจารย์มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน	3.00	0.62	มีประสิทธิผลมาก
2. อาจารย์ผู้สอนรายวิชามีความรู้วิชาการสำหรับสอนนักเรียนอย่างดี	2.94	0.64	มีประสิทธิผลมาก
3. อาจารย์สามารถนำความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนได้อย่างถูกต้อง	2.67	0.72	มีประสิทธิผลมาก
4. อาจารย์ส่วนใหญ่เสียสละและอุทิศเวลาให้คำแนะนำและอบรมนักเรียน	2.80	0.68	มีประสิทธิผลมาก
5. อาจารย์ส่วนใหญ่ตั้งใจรักษาระเบียบวินัย	2.93	0.66	มีประสิทธิผลมาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การดำเนินงานโรงเรียนสาธิตฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6. อาจารย์ส่วนใหญ่มีความยุติธรรมและจริงจังต่อนักเรียน	2.81	0.69	มีประสิทธิผลมาก
7. อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเป็นกันเองกับนักเรียน นักเรียนไว้วางใจพอจะปรึกษาปัญหาต่างๆได้	2.94	0.69	มีประสิทธิผลมาก
8. อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน	2.94	0.65	มีประสิทธิผลมาก
9. โรงเรียนจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงความรู้ ความ สามารถของอาจารย์และให้โอกาสอาจารย์ในการ พัฒนาวิชาความรู้อยู่เสมอ	2.91	0.62	มีประสิทธิผลมาก
10.เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆของโรงเรียนให้การต้อนรับ และมีอัธยาศัยที่ดี พร้อมจะให้การบริการเสมอ	2.73	0.70	มีประสิทธิผลมาก
11. โรงเรียนมีคณงานเพียงพอที่จะทำความสะอาด ห้องเรียน อาคารเรียน และบริเวณส่วนต่างๆของ โรงเรียน	2.68	0.71	มีประสิทธิผลมาก
12.คณงานของโรงเรียนมีกิริยา มารยาท สุภาพ เรียบร้อย มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน	2.60	0.78	มีประสิทธิผลมาก
รวม	2.75	0.48	มีประสิทธิผลมาก
รวมรายชื่อ	2.82	0.41	มีประสิทธิผลมาก

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมรายชื่ออยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมาก ($\bar{X} = 2.82$) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีการกระจายของคะแนนไม่มากนัก ($S.D. = 0.41$) สำหรับด้านการบริหารและการจัดการศึกษานั้น ข้อที่ผู้ปกครองเห็นว่ามีประสิทธิผลมากที่สุด คือโรงเรียนรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.34$) โดยในข้อโรงเรียนจัดการสอนโดยคำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาในทุกๆด้านเช่น วิชาการ, ศิลปะ, ดนตรีและกีฬา มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.03$) ซึ่งผู้ปกครองเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนี้มีประสิทธิผลมาก สำหรับด้านผลผลิตทางการศึกษา ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างสูงคือ นักเรียนได้รับความรู้ทางด้านวิชาการอย่างถูกต้องและ

เหมาะสม สามารถนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ($\bar{X} = 3.00$) และนักเรียนได้รับการฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้ฝึกความอดทน อดกลั้น เพื่อพัฒนาทางด้านจิตใจและอารมณ์ ($\bar{X} = 3.00$) ซึ่งผู้ปกครองเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนี้มีประสิทธิผลมาก สำหรับด้านอาจารย์และบุคลากร ในข้ออาจารย์มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน มีค่าคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างสูง ($\bar{X} = 3.00$) ซึ่งผู้ปกครองเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนี้มีประสิทธิผลมาก

ตาราง 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

การดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต	ผู้ปกครอง(N=159)		นักเรียน(N=159)		t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา	2.87	0.45	2.78	0.41	-1.744	0.082
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา	2.75	0.48	2.78	0.46	0.552	0.581
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร	2.83	0.47	2.76	0.54	-1.217	0.225
รวม	2.82	0.41	2.77	0.42	-1.036	0.301

* แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง การคำนวณด้วยโปรแกรม SPSS จะทำให้ได้ค่า P หรือค่าความน่าจะเป็น (Probability) ซึ่งจากตาราง 7 พบว่าค่า P ทุกด้านโดยรวม ($P = 0.301$) มากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าผู้ปกครองและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความถี่ของข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตาราง 8 ข้อเสนอแนะอื่นๆของนักเรียนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะอื่นๆ	ความถี่
ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา	
1. ควรมีกิจกรรมด้านดนตรีให้มากขึ้น	1
2. ร้านอาหารโรงเรียน ขาดความหลากหลาย ขาดคุณภาพ ราคาไม่เหมาะสม	2
3. ควรติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน เนื่องจากอากาศร้อนมาก	4
4. ไม่ควรเปลี่ยนแปลงเวลาใช้ลิฟท์บ่อยๆ	1
5. คอมพิวเตอร์ไม่พอเพียง ไม่มีประสิทธิภาพ	3
6. โรงเรียนมีกิจกรรมวิชาการมากเกินไป	2
7. โรงเรียนมีความสะอาดสวยงาม,อาจารย์มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ดี	1
8. ควรเปิดสอนวิชาภาษาจีน,เยอรมัน ในสาขาวิชาเรียนสายศิลป์	1

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน เนื่องจากอากาศร้อนมาก มีความถี่มากที่สุดเท่ากับ 4 รองลงมาได้แก่คอมพิวเตอร์ไม่พอเพียง ไม่มีประสิทธิภาพ มีความถี่เท่ากับ 3 ร้านอาหารโรงเรียนขาดความหลากหลาย ขาดคุณภาพ ราคาไม่เหมาะสม มีความถี่เท่ากับ 2 สำหรับเหตุผลที่ว่า ควรมีกิจกรรมด้านดนตรีให้มากขึ้น, ไม่ควรเปลี่ยนแปลงเวลาใช้ลิฟท์บ่อยๆ, โรงเรียนมีความสะอาดสวยงาม อาจารย์มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ดี และควรเปิดสอนวิชาภาษาจีน,เยอรมัน ในสาขาวิชาเรียนสายศิลป์ มีค่าความถี่น้อยที่สุด โดยมีค่าความถี่เท่ากับ 1

ตาราง 9 ข้อเสนอแนะอื่นๆของนักเรียนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านอาจารย์และบุคลากร

ข้อเสนอแนะอื่นๆ	ความถี่
ด้านอาจารย์และบุคลากร	
1. ควรมีการอบรมความประพฤติพนักงานทำความสะอาด	10
2. อาจารย์บางท่านไม่ให้ความยุติธรรมต่อนักเรียนและไม่ฟังความคิดเห็น ของนักเรียน	4
3. อาจารย์ควรทำการสอนมากกว่าให้นักเรียนอ่านหนังสือเองและทำแบบ ฝึกหัด	4
4. มาตรฐานการสอนของอาจารย์ควรใกล้เคียงในระดับเดียวกันและมีการ ประเมินการสอน	3
5. พฤติกรรมของอาจารย์บางท่านไม่เหมาะสม เช่นสูบบุหรี่บนอาคารเรียน	2
6. ควรมีอาจารย์ต่างประเทศเจ้าของภาษามาสอนและเน้นให้เด็กกล้าพูด มากขึ้น	2
7. เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านงานธุรการไม่ตรงต่อเวลา ทำงานล่าช้า	2

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการอบรมความประพฤติพนักงานทำความสะอาด มีความถี่มากที่สุดเท่ากับ 10 รองลงมาได้แก่ อาจารย์บางท่านไม่ให้ความยุติธรรมต่อนักเรียนและไม่ฟังความคิดเห็นของนักเรียน และ อาจารย์ควรทำการสอนมากกว่าให้นักเรียนอ่านหนังสือเองและทำแบบฝึกหัด มีความถี่เท่ากับ 4 มาตรฐานการสอนของอาจารย์ควรใกล้เคียงในระดับเดียวกันและมีการประเมินการสอน มีความถี่เท่ากับ 3 สำหรับข้อที่มีความถี่น้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมของอาจารย์บางท่านไม่เหมาะสมเช่นสูบบุหรี่บนอาคารเรียน ควรมีอาจารย์ต่างประเทศเจ้าของภาษามาสอนและเน้นให้เด็กกล้าพูดมากขึ้น และเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านงานธุรการไม่ตรงต่อเวลา ทำงานล่าช้า มีความถี่เท่ากับ 2

ตาราง 10 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะอื่นๆ	ความถี่
ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา	
1. ควรมีกิจกรรมด้านดนตรีให้มากขึ้น	2
2. การดำเนินงานของโรงเรียนดีอยู่แล้ว	2
3. ควรมีโควตาให้นักเรียนชั้นมัธยมที่เรียนดี ได้เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย และยกเว้นค่าหน่วยกิต 1 เทอม	1
4. โรงเรียนควรแจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบก่อนเกรดออก เพื่อปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนได้ทัน	1

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีกิจกรรมด้านดนตรีให้มากขึ้น และการดำเนินงานของโรงเรียนดีอยู่แล้ว มีค่าความถี่มากที่สุดเท่ากับ 2 รองลงมาคือ ควรมีโควตาให้นักเรียนชั้นมัธยมที่เรียนดี ได้เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยและยกเว้นค่าหน่วยกิต 1 เทอม และโรงเรียนควรแจ้งผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบก่อนเกรดออก เพื่อปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนได้ทัน มีค่าความถี่น้อยที่สุดเท่ากับ 1

ตาราง 11 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านผลผลิตทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะอื่นๆ	ความถี่
ด้านผลผลิตทางการศึกษา	
ควรเชิญนักวิชาการ มาร่วมพูดคุยกับนักเรียนเพื่อแนะแนวทางในการประกอบอาชีพ	1

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรเชิญนักวิชาการ มา ร่วมพูดคุยกับนักเรียนเพื่อแนะแนวทางในการประกอบอาชีพ มีค่าความถี่เท่ากับ 1

ตาราง 12 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านอาจารย์และบุคลากร

ข้อเสนอแนะอื่นๆ	ความถี่
ด้านอาจารย์และบุคลากร	
1. มาตรฐานการสอนของอาจารย์ควรใกล้เคียงในระดับเดียวกันและมีการประเมินการสอน	2
2. อาจารย์ควรมีเทคนิคถ่ายทอดความรู้ โดยเฉพาะนิสิตฝึกสอน	2

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า มาตรฐานการสอนของ อาจารย์ควรใกล้เคียงในระดับเดียวกันและมีการประเมินการสอน และอาจารย์ควรมีเทคนิค ถ่ายทอดความรู้ โดยเฉพาะนิสิตฝึกสอน มีค่าความถี่เท่ากับ 2

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน ซึ่งจะสรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงประสิทธิในผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 1,068 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 287 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 267 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 255 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 259 คน สำหรับประชากรที่เป็นผู้ปกครองจำนวน 1,068 คนนั้น จะถือว่านักเรียนแต่ละคนมีผู้ปกครอง 1 คน และนำมาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้จะไม่รวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 4 เนื่องจากส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่ อาจจะยังไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนได้ กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจึงจะเลือกเฉพาะนักเรียนและผู้ปกครองที่มีนักเรียนศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) มาแล้วอย่างน้อย 1 ปีการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 159 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545 : 135 – 136) โดยขนาดของประชากรรวมทั้งสิ้น 1,068 คน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อยอมให้ความคลาดเคลื่อน (E) ของการประมาณค่าสัดส่วนเกิดขึ้นได้ในระดับ $\pm 15\%$ จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 159 คน อนึ่ง เนื่องจากขนาดของประชากรในงานวิจัยนี้อยู่ในระหว่าง 1,000 – 1,500 คน ซึ่งขนาดของประชากรในการวิจัยไม่ตรงกับ N ในตาราง จึงจำเป็นต้องใช้ N ตัวที่มากกว่าคือ 1,500 คน มากำหนดเป็นขนาด

ประชากร เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ (159 คน) มากำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละระดับชั้น ตามสูตรของ แนกทาลอน (Naghtal) ซึ่งผลจากการคำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นคือ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 = 42 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 = 40 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 = 38 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 = 39 คน

สำหรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองจะใช้นับตามจำนวนของนักเรียน โดยนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 1 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองมีจำนวน 159 คน เมื่อรวมกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแล้วจะได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 318 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนและผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (close-ended question) และ ส่วนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 3 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

ซึ่งแบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 ส่วนแบบสอบถามของผู้ปกครองมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยวิธีหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ค่าเฉลี่ย 3.27 - 4.00 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิผลมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.26 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิผลมาก

ค่าเฉลี่ย 1.75 - 2.50 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.74 หมายความว่า การดำเนินงานของโรงเรียนไม่มีประสิทธิผล

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองกับนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test)
สำหรับคำถามในส่วนของการขอเสนอแนะนั้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่
ของแต่ละประเด็นและแปลผลเรียงตามลำดับความถี่นั้น

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่ม
ตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 159 คน มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้

เพศ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.97 เป็นเพศชายร้อยละ
44.03

ระดับชั้น นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้น ม.2 คิดเป็นร้อยละ 26.42 รองลงมาอยู่ใน
ระดับชั้น ม.3 คิดเป็นร้อยละ 25.16 อยู่ในระดับชั้น ม.6 คิดเป็นร้อยละ 24.53 และอยู่ในระดับ
ชั้น ม.5 น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.90

แผนการเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้น ม.2 และม.3 ซึ่ง
จะไม่แยกแผนการเรียนเป็นสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.57 รองลงมาได้แก่แผนการเรียน
ศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 20.13 แผนการเรียนศิลป์ – ภาษา คิดเป็นร้อยละ 14.47 และ
แผนการเรียนวิทย์ – คณิต มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.84

ผู้ตัดสินใจให้นักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนสาธิตฯ นักเรียนส่วนใหญ่มีบิดา - มารดาเป็น
ผู้ตัดสินใจในการเข้าเรียน คิดเป็นร้อยละ 65.41 รองลงมาคือนักเรียนที่ตัดสินใจเข้าเรียนเอง คิด
เป็นร้อยละ 31.45 นักเรียนที่มีผู้อื่นตัดสินใจเข้าเรียน และนักเรียนที่มีพี่ – น้องเป็นผู้ตัดสินใจ
เข้าเรียนคิดเป็นร้อยละ 1.26 นักเรียนที่มีญาติเป็นผู้ตัดสินใจเข้าเรียนมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 0.63

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ปกครอง ซึ่งเป็น
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 159 คน มีลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้

เพศ ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.94 เป็นเพศชายร้อยละ 49.06

อายุ ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.02 รองลงมาอยู่
ในช่วงอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.21 และอยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ
3.77

อาชีพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ 30.19 รองลงมาคือ
อาชีพค้าขายส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 26.42 ทำงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 22.64 อาชีพ
อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 14.47 และทำงานในรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.29

ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นบิดา – มารดา คิดเป็นร้อยละ 94.34 รองลงมาคือญาติ ร้อยละ 5.03 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.63

ระดับการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 64.78 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.53 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.69

3. การวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จากความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตฯมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมากทุกด้านได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา และด้านอาจารย์และบุคลากร

4. การวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จากความคิดเห็นของนักเรียน จำแนกตามรายข้อ พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมรายข้ออยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมาก ส่วนในรายข้อที่นักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ มีความคิดเห็นว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่โรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาต่างๆได้อย่างรวดเร็วถูกต้องและเหมาะสม ผลงานของโรงเรียนมีเกียรติ มารยาท สุภาพเรียบร้อย มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน

5. การวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จากความคิดเห็นของผู้ปกครองซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) อยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา และด้านอาจารย์และบุคลากร

6. การวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จากความคิดเห็นของผู้ปกครอง จำแนกตามรายข้อพบว่าผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยรวมรายข้ออยู่ในระดับที่มีประสิทธิผลมาก ส่วนในรายข้อที่ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิผลมากที่สุดคือโรงเรียนรายงานผลการเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ

7. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า ผู้ปกครองและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน คือด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา และด้านอาจารย์และบุคลากร โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้ คือ

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนและผู้ปกครอง มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตฯ โดยรวม ว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา ด้านอาจารย์และบุคลากร ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนสาธิต เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักมานาน นักเรียนและผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อการดำเนินงานของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากความสนใจของผู้ปกครองที่นิยมส่งบุตรเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิต ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับ สำนวน ปันทอง (2536 : 1) ที่ได้ศึกษาเรื่องเหตุผลของผู้ปกครองที่ใช้ในการเลือกส่งบุตรเข้าเรียนโรงเรียนสาธิตในสังกัดวิทยาลัยครูและสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร

พบว่า โรงเรียนสาธิตเป็นสถานศึกษาที่ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรมาเข้าเรียนจะเห็นได้จากการที่มีผู้ปกครองประสงค์จะให้บุตรสมัครเข้าเรียนโรงเรียนสาธิตปีหนึ่ง ๆ มีเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มมากขึ้นทุกปี เป็นลำดับมาจนถึงปัจจุบัน และมากกว่าจำนวนผู้สมัครในโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับนี้โดยตรงเสียอีก ในขณะที่โรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งสามารถรับนักเรียนเข้าเรียนได้เป็นจำนวนค่อนข้างจะจำกัดเท่านั้น นอกจากนี้จากรายงานการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของผู้ปกครองในการเลือกให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ของคณะกรรมการงานการวิจัย ฝ่ายนิเทศ - วิจัย (2544 : 82) พบว่า ในปีการศึกษา 2540 - 2542 นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสาธิตเป็นจำนวนมาก แต่โรงเรียนสามารถรับนักเรียนได้ในจำนวนจำกัด ทั้งที่นักเรียนมีโอกาสนในการเลือกเรียนในโรงเรียนอื่นที่มีการเรียนการสอนลักษณะเดียวกันที่สามารถรับนักเรียนได้มากกว่า แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองที่เลือกให้นักเรียนสมัครสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมีความตั้งใจสูง แม้จะทราบว่ามีโอกาสน้อยกว่าการสอบเข้าโรงเรียนอื่น

นอกจากความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อชื่อเสียงของโรงเรียนแล้ว สาเหตุที่ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองเห็นว่า การดำเนินงานทั้ง 3 ด้านของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมาก อาจเนื่องมาจากการที่โรงเรียนมีความพร้อมในทุก ๆ ด้านในการที่จะสามารถจัดการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการหรือด้านกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรทิพย์ อารยะทรงศักดิ์ (2536 : 107 - 109) เรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่พบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นต่อคุณภาพของโรงเรียนในด้านการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ด้านการจัดบริการต่างๆ รวมทั้งด้านกิจการนักเรียน อยู่ในระดับมากในทุกเรื่อง นอกจากนี้การที่โรงเรียนสาธิต มีการปรับปรุงความก้าวหน้าให้ทันสมัย ตอบสนองต่อความเจริญทางเทคโนโลยีในปัจจุบันอยู่เสมอ ก็อาจเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่แสดงถึงความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน ดังเช่นงานวิจัยของ ประเสริฐ วิเศษกิจ (2542 : 61) ที่พบว่า ผู้ปกครองพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจาก ในช่วงปี 2539 - 2542 โรงเรียนสาธิตได้ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศในเรื่องข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้ปกครองได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียนได้หลายทาง รวมทั้งได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย และจากผลการวิจัยของคณะกรรมการ งานการวิจัย ฝ่ายนิเทศ - วิจัย (2544 : 84 - 85) ได้ผลสอดคล้องกันว่า ผู้ปกครองมีแรงจูงใจในการเลือกให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต จากประเด็นต่างๆในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนสาธิตมี

บทบาทต่อการพัฒนาการศึกษา เป็นโรงเรียนที่จัดแผนการเรียนเอื้อต่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นโรงเรียนที่ทันสมัย และมีระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ

เมื่อพิจารณาในด้านผลผลิตทางการศึกษา ที่ผู้ปกครองและนักเรียนเห็นว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจาก โรงเรียนสาธิตมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการที่จะผลิตนักเรียนที่มีความสามารถในทุกๆด้าน ทั้งในด้านวิชาการ ทักษะพื้นฐาน การประกอบอาชีพ พฤติกรรมการแสดงออกต่อสังคมส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมความสามารถเฉพาะตัวของนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชมพันธุ์ กุญชร ณ.อยุธยา (2532 : 9 – 19) ที่กล่าวว่านักเรียนสาธิตมีลักษณะเด่นที่น่ายกย่อง และเป็นแบบอย่างของการพัฒนาเยาวชนของชาติ คือ เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี ช่วยเหลือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวม ซึ่งผลสัมฤทธิ์ในการสร้างคุณลักษณะเหล่านี้แก่นักเรียน จะเห็นได้จาก การที่นักเรียนสาธิตสอบเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้เป็นส่วนใหญ่ และนอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสาธิตประสบความสำเร็จในการทำงานและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสำเร็จของศิษย์เก่าในเรื่องการศึกษาและการประกอบอาชีพ กิจกรรมดีเด่นที่ทำชื่อเสียงให้กับทางโรงเรียน รวมทั้งรางวัลต่างๆที่ทางโรงเรียนสาธิตได้รับมาแล้ว เหล่านี้จะเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของโรงเรียนให้เป็นที่สนใจของคนทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2527 : 4 – 6) ด้วยเหตุนี้อาจเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนเห็นว่าการดำเนินงานด้านผลผลิตทางการศึกษาของโรงเรียนมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก

สำหรับการดำเนินงานด้านอาจารย์และบุคลากร ซึ่งผู้ปกครองและนักเรียนเห็นว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากคณาจารย์ส่วนใหญ่ของโรงเรียนสาธิต มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการค่อนข้างสูง มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และหลายท่านเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง จึงเป็นที่เชื่อมั่นของผู้ปกครองและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2533 : 10, 12) พบว่า โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร มีคณาจารย์จบการศึกษาถึงระดับปริญญาเอกทุกแห่ง และแต่ละแห่งยังมีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาโทอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งต่างจากโรงเรียนธรรมดาทั่วไปที่ไม่มีคณาจารย์จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนในระดับปริญญาโทก็น้อยกว่า นอกจากนี้ผลการวิจัยของสำราญ ปิ่นทอง (2536 : 81) ยังพบว่าความสำคัญของเหตุผลที่ผู้ปกครองใช้ในการเลือกส่งบุตรเข้าเรียนโรงเรียนสาธิต อันดับแรกคือ ความเชื่อมั่นและศรัทธาในความรู้ความสามารถของคณาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรทิพย์ อารยะทรงศักดิ์ (2536 : 107 – 108) ที่พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณภาพของโรงเรียนสาธิต ในด้านบุคลากรผู้

สอนว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก ในเรื่องอาจารย์มีความประพฤติดี อาจารย์มีความรู้ความสามารถในการสอน และอาจารย์มีความรู้ด้านวิชาการสำหรับสอนได้เป็นอย่างดี

2. ผลการวิจัยประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตโดยพิจารณาเป็นรายข้อตามทัศนะของนักเรียนพบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ในข้อโรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเหมาะสม นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในเรื่องนี้มีประสิทธิผลปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก กระบวนการหรือขั้นตอนในการรับฟังปัญหาจนกระทั่งถึงกระบวนการแก้ไขนั้น อาจมีความซับซ้อน และต้องอาศัยความชัดเจนในส่วนของผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อประเภทปัญหาต่างๆ จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการแก้ไข สำหรับในข้อคณงานของโรงเรียนมีกิริยา มารยาท สุภาพ เรียบร้อย มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ เห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในเรื่องนี้มีประสิทธิผลปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก คณงาน และนักเรียน ขาดการสื่อสารและการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ อำนวยทองโปรง (2541 : 61) ที่พบว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านบุคลากรอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้เท่านั้น

3. ผลการวิจัยประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต โดยพิจารณาเป็นรายข้อตามทัศนะของผู้ปกครอง พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจ ในข้อโรงเรียนรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครองเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนี้มีประสิทธิผลมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจาก โรงเรียนมีนโยบายที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น มีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน และโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการจัดประชุมผู้ปกครองผู้ปกครองเพื่อแจ้งผลการดำเนินงานของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกที่ดีและเชื่อถือในการดำเนินงานของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพิทย์ อาระทรงศักดิ์ (2536 : 114) ที่พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพของโรงเรียนสาธิต ในเรื่องโรงเรียนเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมชี้แจงเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนเพื่อให้เข้าใจต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับประเสริฐ วิเศษกิจ (2542 : 61 – 62) ที่พบว่า ในช่วงปี 2539 – 2542 โรงเรียนสาธิตได้ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศในเรื่องข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้ปกครองได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารจากทางโรงเรียนได้หลายทางและสะดวกรวดเร็ว นอกจากนี้โรงเรียนยังได้จัดประชุมชี้แจงผลงานต่างๆ ที่โรงเรียนได้ดำเนินการให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้ผู้ปกครองได้พบกับอาจารย์ประจำชั้นและอาจารย์ผู้สอน เพื่อช่วยกันติดตามและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้ปกครองมีความรู้สึกที่ดีต่อโรงเรียนและเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในเรื่องนี้มีประสิทธิผลมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อความมีประสิทธิภาพผลครบตามเป้าหมายของโรงเรียนต่อไป ดังนี้

1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา โรงเรียนสาธิตควรมีมาตรการในการรับเรื่องร้องทุกข์ หรือมีกระบวนการในการแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม รวดเร็ว โดยอาจตั้งกลุ่มคณะทำงานขึ้นเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา เพื่อสามารถหาแนวทางแก้ไขได้อย่างทันท่วงที ในกรณีที่เป็นปัญหาที่ไม่ซับซ้อนนัก แต่หากเป็นเรื่องที่มีรายละเอียดที่ต้องใช้เวลาพิจารณา อย่างน้อยที่สุดจะต้องสามารถตัดสินใจดำเนินการเพื่อบรรเทาปัญหาและความเดือดร้อนไปในระดับหนึ่งก่อน แล้วจึงเสนอเรื่องไปยังผู้บริหารต่อไป
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา โรงเรียนสาธิตควรมีการส่งเสริมการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพของนักเรียนให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจถึงแนวทางของการศึกษาในปัจจุบันว่า จะส่งผลต่อการศึกษาต่อและเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนในอนาคตอย่างไร และมีองค์ประกอบใดบ้างที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในอาชีพตามความมุ่งหวังของนักเรียนได้
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร โรงเรียนสาธิตควรมีการจัดอบรมเทคนิคการสอนในชั้นเรียนให้แก่นิสิตฝึกสอน เพื่อให้คุณภาพการสอนระหว่างคณาจารย์ผู้มีประสบการณ์และนิสิตฝึกสอนมีความใกล้เคียงและดำเนินไปในทิศทางเดียวกันให้มากที่สุด ซึ่งเป็นการช่วยลดช่องว่างของคุณภาพการเรียนการสอนที่ยังเหลื่อมล้ำซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างผู้เรียนและเกิดปัญหากับผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต โดยคำนึงถึงเรื่องต้นทุนและค่าใช้จ่ายของโรงเรียนมาเป็นข้อมูลในการพิจารณาด้วย
2. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต ทั้งในส่วนของฝ่ายประถม และฝ่ายมัธยม เพื่อให้ทราบภาพรวมของประสิทธิภาพทั้งโรงเรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2522). แนวทางการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.
- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ.2532.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 –
2544). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองบรรณาธิการ. (2543, ธันวาคม). “ ผุดโรงเรียนกวดวิชาบดท่อนปัญหาการศึกษา,” วารสาร
วิทยจารย์. 99(9).
- ✓ กิ่งพร ทองใบ. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะองค์การกับประสิทธิผลขององค์การ
ภาครัฐบาลในการบริหารราชการไทย. วิทยานิพนธ์ พบ.ด.(การบริหารการพัฒนา).
กรุงเทพฯ. : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ถ่ายเอกสาร
- กิติมา ปรีดีลก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
อักษราพัฒนา.
- ไกรนุช ศิริพูล. (2531). ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลนิยมวิทยา.
- เข็มทอง ศิริแสงเลิศ. (2540). การวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- คณะกรรมการการวิจัย ฝ่ายนิเทศ – วิจัย. (2544). ที่ระลึกเนื่องในโอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราช
สุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม เสด็จพระราชดำเนิน
มาทรงเปิดอาคารวิทยวิโรฒ . กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม).
- จำรัส นวลนิม. 2540). การศึกษากับการพัฒนาประเทศ แนวความคิดและวิธีปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- จุรี วาทิกทินกร. (2536). “ บทบาทของผู้ปกครองโรงเรียนสาธิต,” สาธิตศึกษา. 11.กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจลิยว บุรีภักดี. (2532). “การศึกษากับการพัฒนา” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาตลอด
ชีวิตและการศึกษานอกระบบ. หน่วยที่ 1 – 8 หน้า 228. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.

- ชมพันธุ์ ภูษธร ณ.อยุธยา. (2532,กันยายน). "แนวทางการพัฒนาโรงเรียนสาธิต," วารสาร มศว ปทุมวัน. 14 (1) : 9 – 19.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตร การพิมพ์.
- เชื้อ สาริमान. (2524, ตุลาคม – ธันวาคม). " บทบาทของผู้ปกครอง," วิทยจารย์. 79(4) : 24.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2533). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธวัชชัย บุญมี. (2542). ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมปลาย กรณีศึกษา เขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(บริหารธุรกิจ) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร
- นิตา บุญนาค. (2541). ประสิทธิภาพการผลิตนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (ทรัพยากรมนุษย์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร
- บัณฑิต แทนพิทักษ์. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ อำนาจ ความศรัทธา และความพึงพอใจในงานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2533). นโยบายและการวางแผน : หลักการและทฤษฎี : พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- ประดิษฐ์ ฮวนเจริญ และคนอื่น ๆ. (ม.ป.ป.). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต
- ประดิษฐา จันทรไทย. (2532). การศึกษาการปฏิบัติงานของสมาคมผู้ปกครองและครูใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(มัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร ศรีประสาธน์ และณฤมล ดันธสุเรษฐ. (2535). การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของการศึกษา. กรุงเทพฯ. ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์.
- ประเสริฐ วิเศษกิจ. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม).
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซท.

- ปฐมา สิทธิชัย. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการความร่วมมือทางการศึกษา ระหว่างสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้และวิทยาลัยเกษตรกรรมแพร่. วิทยานิพนธ์ พบ.ด.(การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พนิจดา วีระชาติ. (2542). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ : โอเอส พรินติ้งเฮาส์.
- พยุงค์ดี สนเทศ. (2531). มัธยมศึกษา : การศึกษาเพื่อมวลชน. สารพัฒนาหลักสูตรอันดับที่ 72 ประจำเดือนมีนาคม 2531 หน้า 34 – 38.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2530). ประสิทธิภาพของหน่วยงานในเอกสารประกอบคำบรรยายวิชาทฤษฎี องค์การ. กรุงเทพฯ : ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ภมร วิยะรัตน์. (2540). สภาพและปัญหาการบริหารงานของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวง มหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ภิญโญ สาร. (2523). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิรมย์ โชติแดง. (2543). ปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่าย เอกสาร
- ✓ มัชวาท สุวรรณเรือง. (2536). ประสิทธิภาพของการนำนโยบายป้องกันปรามทุจริตเลือกตั้งของโครงการ ท.ม.ก.ไปปฏิบัติ กรณีผู้วิจัยปฏิบัติการในเขตเลือกตั้งจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ พบ.ม.(พัฒนสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ถ่ายเอกสาร
- รพี แก้วเจริญ และติดยา สุวรรณะชญ. (2510). การแบ่งเวลาปฏิบัติราชการตำรวจในระดับนักบริหารอาวุโส. พระนคร : โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). (2541). คู่มือนักเรียน ครู และผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประสานมิตร.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). (2544). ที่ระลึกเนื่องใน โอกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด กระหม่อม เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดอาคารวิทยวิโรฒ . กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม).

- ลัมัย ทองเรือง. (2543). *ภาวะผู้นำกับประสิทธิผลของหน่วยงาน : ศึกษาเฉพาะกรณี สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดในภาคกลาง*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร พันธุ์เครือบุตร. (2544). *รายงานการวิจัยประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนด้วยการใช้เทคนิคการประกันคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 12. คณะกรรมการการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมกระทรวงศึกษาธิการ*.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2543). *สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมคิด อิศระวัฒน์ และคนอื่นๆ. (2520). *รายงานผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ระบบโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล*.
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2514). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหมาย วัฒนะศิริ. (2529). *การจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร*.
- สวัสดี ประทุมราช. (2529). *การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรการฝึกหัดครูกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. *กองนโยบายและแผนการศึกษา (2527). สรุปการสัมมนาเรื่องวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนการศึกษาระยะที่6 (พ.ศ.2530 – 2534).* กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช2535*. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *ความสัมพันธ์ของแผนการศึกษา ศาสนา ศิลป และวัฒนธรรมแห่งชาติกับแผนที่เกี่ยวข้อง*. นนทบุรี : บริษัท เค.อาร์.พัลลขซึ่งจำกัด.

- สำราญ ปิ่นทอง. (2536). เหตุผลของผู้ปกครองที่ใช้ในการเลือกส่งบุตรเข้าเรียนโรงเรียนสาธิตในสังกัดวิทยาลัยครูและสังกัดมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุตาพร สอนจิตต์. (2544). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะของโรงเรียนคาทอลิกในสังฆมณฑลราชบุรีตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพิชญา วีระกุล. (2522). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. สมุทรปราการ : ชนิษฐาการพิมพ์.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 4
- สุวิมล ว่องวานิช. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาและพัฒนาระบบการประเมินผลภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- แสงเลย สุขสมัย. (2543). ประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ใช้วิธีการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- หวน พันธุ์พันธ์. (2542). " การบริหารการศึกษา " ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542. หน้า 22 – 25. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิรักษ์ จันทรังษี. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน นอพล.:ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ พค.ม.(การวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- อมรา เล็กเริงสินธ์. (2537). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- อรทิพย์ อารยะทรงศักดิ์. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณ รัชธรรม. (2526). "ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่" การบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อำนวย ทองโปร่ง. (2541). รายงานการวิจัยเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุทัย หิรัญโต. (2525). เทคนิคการบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ✓ Argyris, C. (1964). *Integrating The Individual and The Organization*. New York : John Wit.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education*, 5th ed. New Delhi : Prentice – Hall.
- Caplow, Theodore. (1964). *Principle of Organization*. New York : Harcourt, Brace&World.
- Cronbach, L.S. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper and Brothers.
- Etzioni, Amitai. (1964). *Modern Organizations*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - hall, Inc.
- Ferguson, G.A. (1981). *Statistic Analysis in Psychology and Education*. New York : McGraw – Hill Book company.
- Hignet, Gillbert. (1951). *The Art of Teaching*. London : Methun & Co.Ltd.
- Hargreaves, David H.& Hopkins, David. (1996). *The Empowered School : The Management and Practice of Development Planning*. 4th ed. London : Redwood Books.
- Hilda Taba. (1962). *Curriculum Development : Theory and practice*. New York : Harcourt, Bruce and World Inc.
- Hoy, Wayne K.& Miskel, Cecil G. (1991). *Educational Administration*. Singapore : McGraw – Hill.
- Lawless, David J. (1972). *Effective management : Social psychological approach*. New Jersey : Prentice – Hall.
- Parsons, T. (1964). *Suggestion for sociological sppacatre to organization in complex organization : A sociological reader by amital Etzioni*. New York : Holt Rinehart & Winster.

Witty, Paul. (1976). "An Analysis Of The Personality Trait & The Effective Teacher."

Journal of Educational Research. 622 – 671.

Rossow, Lawrence F. (1990). *The Principalsip : Dimensions in instructional Leadership*.

New Jersey : Englewood Cliffs.

S.C.Purkey and M.S.Smith. (1983). "Effective schools : A review," *Elementary School*

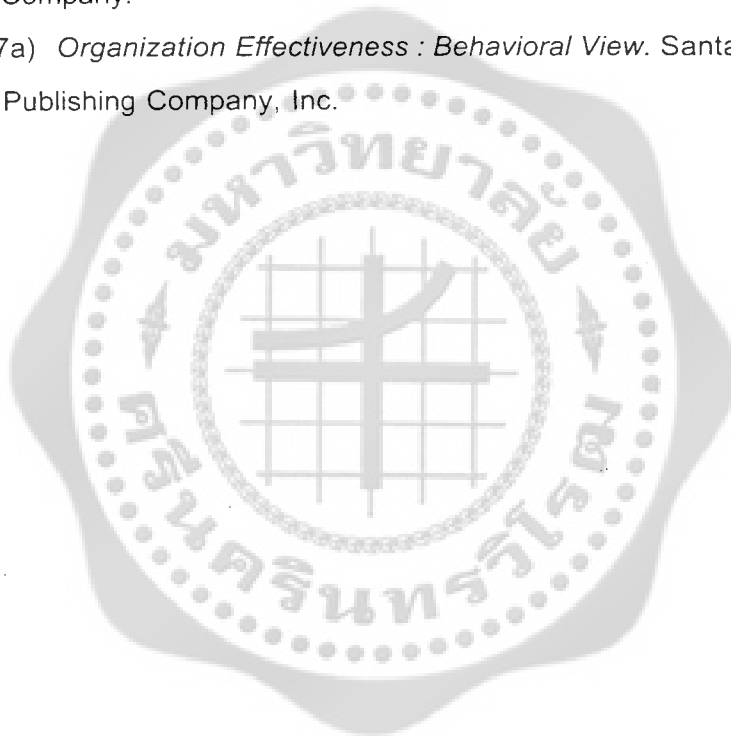
Journal. 83 (1983) : 427 – 452, quoted in Carl D. Glickman (1995) *Supervision of*

Instruction. : A Developmental Approach 3rd ed.p.38 Massachusette: A Simon &

Schuster Company.

✓ Steers, R.M. (1977a) *Organization Effectiveness : Behavioral View*. Santa Monica, Calif :

Goodyear Publishing Company, Inc.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รองศาสตราจารย์ ดร. ชานูวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ สำนักทดสอบทางจิตวิทยาและการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุดใจ พงษ์กล้า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ดร. เสรี ปรีดาศักดิ์ กองแผนงาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ที่ ทม 1012/ 1331

บัณฑิตวิทยาลัย

82

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

6 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวตริตาภรณ์ ชะอุ่มผล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติมา สังข์เกษม และ รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายเสรี ปรีดาศักดิ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นางสาวตริตาภรณ์ ชะอุ่มผล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-2584119

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2584114 มือถือ 01-9320299

บันทึกข้อความ

83

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/1332

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายมัธยม)

เนื่องด้วย นางสาวไตรดาภรณ์ ชะอุ่มผล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครอง และนักเรียน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติมา สังข์เกษม และ รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจิตใจ พงศ์กล้า เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวไตรดาภรณ์ ชะอุ่มผล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

84

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/1334

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายมัธยม)

เนื่องด้วย นางสาวไตรตาภรณ์ ชะอุ่มผล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครอง และนักเรียน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติมา สังข์เกษม และ รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2, 3, 5 และ 6 และนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2, 3, 5 และ 6 จำนวน 159 คน ตอบแบบสอบถามประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน ในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวไตรตาภรณ์ ชะอุ่มผล ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

85

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 1333

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวไตรภรณ์ ชะอุ่มผล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครอง และนักเรียน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติมา สังข์เกษม และ รองศาสตราจารย์สุนิดา เทศนิยม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ให้ นางสาวไตรภรณ์ ชะอุ่มผล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามทัศนะของผู้ปกครองและนักเรียน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา
2. ด้านผลผลิตทางการศึกษา
3. ด้านอาจารย์และบุคลากร

ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามี 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก

ปานกลาง ควรปรับปรุง

2. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้คือ นักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2,3,5 และ 6

3. กรุณาอ่านและตอบคำถามที่เป็นจริง คำตอบของท่าน จะถูกนำมาวิเคราะห์ในภาพรวมซึ่งไม่มีผลกระทบต่ตัวท่านแต่ประการใด แต่จะมีผลต่อการวัดประสิทธิผลในการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เท่านั้น

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] เพื่อแสดงข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน ตามความเป็นจริง

1. เพศ

[] 1. ชาย [] 2. หญิง

2. ระดับชั้น

[] 1. มัธยมศึกษาปีที่ 2 [] 2. มัธยมศึกษาปีที่ 3
[] 3. มัธยมศึกษาปีที่ 5 [] 4. มัธยมศึกษาปีที่ 6

3. แผนการเรียน (เฉพาะนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6)

[] 1. วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ [] 2. ศิลป์ - คำนวณ
[] 3. ศิลป์ - ภาษา

4. ใครเป็นผู้ตัดสินใจให้ท่านเข้าเรียนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

[] 1. บิดา - มารดา [] 2. ญาติ
[] 3. พี่ - น้อง [] 4. ตัวท่านเอง
[] 5. อื่นๆ

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับผู้ปกครอง)

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] เพื่อแสดงข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน ตามความเป็นจริง

1. เพศ

[] 1. ชาย [] 2. หญิง

2. อายุ

[] 1. น้อยกว่า 40 ปี [] 2. 40 – 50 ปี
[] 3. มากกว่า 50 ปี

3. อาชีพ

[] 1. รับราชการ [] 2. รัฐวิสาหกิจ
[] 3. บริษัทเอกชน [] 4. ค้าขายส่วนตัว
[] 5. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

4. ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน

[] 1. บิดา – มารดา [] 2. ญาติ
[] 3. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

5. วุฒิทางการศึกษา

[] 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี [] 2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
[] 3. สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ด้านผลผลิตทางการศึกษา ด้านอาจารย์และบุคลากร โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของข้อคำถามแต่ละตอนที่ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด โดยถือหลักดังนี้

ถ้าท่านเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนั้นมากที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 4

ถ้าท่านเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนั้นมาก ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 3

ถ้าท่านเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนั้นปานกลาง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 2

ถ้าท่านเห็นว่าการดำเนินงานของโรงเรียนในข้อนั้นควรปรับปรุงให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 1

ข้อ	การดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	ระดับประสิทธิผล			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง
		4	3	2	1
	<u>ก. ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา</u>				
1	โรงเรียนจัดหลักสูตรการเรียนการสอนโดยใช้เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของสังคม				
2	โรงเรียนจัดการสอนโดยใช้เนื้อหาวิชาที่เหมาะสมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้				
3	โรงเรียนจัดการสอนโดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนและให้ความเสมอภาคกันในชั้นเรียน				
4	โรงเรียนจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนดี				
5	โรงเรียนจัดการสอนโดยคำนึงถึงสำคัญของการศึกษาในทุก ๆ ด้าน เช่น วิชาการ, ศิลป, ดนตรี และกีฬา				
6	โรงเรียนจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวิถีทางแห่งประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมสภานักเรียน หรือคณะกรรมการนักเรียน				
7	โรงเรียนจัดครูผู้สอนที่มีวิธีการสอนเหมาะสมต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน				
8	บุคลากรที่ปฏิบัติงานต่าง ๆ ในโรงเรียนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และมีมนุษยสัมพันธ์ดี				
9	โรงเรียนใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเข้าช่วยในการสอน				
10	โรงเรียนให้ความสำคัญต่อชุมชน โดยมีกิจกรรมที่เปิดกว้างให้บุคคลภายนอกได้เข้าร่วมอยู่เสมอ				
11	โรงเรียนจัดทำเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรและแผนการเรียนในแต่ละระดับให้ผู้ปกครองทราบอย่างชัดเจนและเข้าใจโดยทั่วกัน				
12	โรงเรียนรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ				
13	โรงเรียนยินดีรับฟังปัญหาของผู้ปกครองและนักเรียน				
14	โรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วถูกต้องและเหมาะสม				
15	โรงเรียนมีมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนเป็นอย่างดี				

ข้อ	การดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	ระดับประสิทธิผล			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง
		4	3	2	1
	<u>ข. ด้านผลผลิตทางการศึกษา</u>				
1	นักเรียนได้รับความรู้ทางด้านวิชาการอย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้				
2	นักเรียนมีทักษะความรู้ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้				
3	นักเรียนมีทักษะที่เหมาะสมที่สามารถจะนำไปพัฒนาเพื่อสร้างพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้				
4	นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน				
5	นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ โดยโรงเรียนจัดหาให้อย่างทั่วถึง และเพียงพอ				
6	นักเรียนมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของสังคมปัจจุบันในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง				
7	นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นในการสร้างสรรค์ผลงานศิลป ดนตรี และโรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่				
8	นักเรียนได้ฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้ฝึกความอดทน อดกลั้น เพื่อพัฒนาทั้งทางด้านจิตใจและอารมณ์				
9	นักเรียนได้ทราบซึ่งถึงขนบธรรมเนียมประเพณีไทยมากขึ้น มีวินัย และมีความรู้คู่คุณธรรม				
10	นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกของพฤติกรรมในแนวทางแห่งประชาธิปไตย และมีความเข้าใจในสิทธิของแต่ละบุคคล				

ข้อ	การดำเนินงานของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	ระดับประสิทธิผล			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ควรปรับปรุง
		4	3	2	1
	<u>ค. ด้านอาจารย์และบุคลากร</u>				
1	อาจารย์มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงาน				
2	อาจารย์ผู้สอนรายวิชามีความรู้วิชาการสำหรับสอนนักเรียนอย่างดี				
3	อาจารย์สามารถนำความรู้ด้านจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กมาใช้ในการปฏิบัติงานสอนได้อย่างถูกต้อง				
4	อาจารย์ส่วนใหญ่เสียสละและอุทิศเวลาให้คำแนะนำและอบรมนักเรียน				
5	อาจารย์ส่วนใหญ่ตั้งใจรักษาระเบียบวินัย				
6	อาจารย์ส่วนใหญ่มีความยุติธรรมและจริงจังต่อนักเรียน				
7	อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเป็นกันเองกับนักเรียนนักเรียนไว้วางใจพอจะปรึกษาปัญหาต่างๆได้				
8	อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีต่อนักเรียน				
9	โรงเรียนจัดอาจารย์เข้าสอนได้ตรงความรู้ ความสามารถของอาจารย์ และให้โอกาสอาจารย์ในการพัฒนาวิชาความรู้อยู่เสมอ				
10	เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆของโรงเรียนให้การต้อนรับและมีอัธยาศัยที่ดี พร้อมจะให้บริการเสมอ				
11	โรงเรียนมีคณงานเพียงพอที่จะทำความสะอาด ห้องเรียน อาคารเรียน และบริเวณส่วนต่างๆของโรงเรียน				
12	คณงานของโรงเรียนมีกิริยา มารยาท สุภาพเรียบร้อย มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ(ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวตรีตาภรณ์ ชะอุ่มผล
วันเดือนปีเกิด	4 ตุลาคม พ.ศ. 2512
สถานที่เกิด	จังหวัดปราจีนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	103 หมู่ 4 ซอย 6-4 เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2545	ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

